

Malmö universitet
Fakulteten för lärande och samhälle
Institutionen Idrottsvetenskap

Examensarbete
15hp

**Innebandyns OS dröm – kan den bli
verklighet?**

Floorballs Olympic dream – can it be true?

Ellen Tillman

Idrottsvetenskapligt program, 180hp
Sport Management
2018-05-22

Examinator: Lars Lagergren
Handledare: Kutte Jönsson

1. Sammanfattning

Innebandyn har idag en dröm om att bli en del av det olympiska programmet. Syftet med denna studie är att kartlägga vilket arbete innebandyn idag bedriver och vad de behöver utveckla och arbeta med för att nå de olympiska spelen. Studien grundar sig på de två frågeställningarna: vad är det som krävs och gör en idrott olympisk? Vad bedriver innebandyn för arbete idag och vad behöver de utveckla?

I denna studie har Allen Guttmanns teori för vad det är som gör en idrott till en modern idrott använts. Även modellen Golden Triangel vars syfte är att beskriva relationerna mellan sociala, ekonomiska och politiska delar inom idrotten och mediebolagen används i denna studie.

Studiens resultat har tagits fram genom intervjuer med fem olika personer. Dessa representerar olika perspektiv, två högt uppsatta personer på det internationella innebandyförbundet, en entreprenör inom innebandyn och två landslagsspelare från ett ledande land Sverige och ett mindre innebandyland Danmark. Genom dessa intervjuer har ett resultat tagits fram som används i studien. Detta resultat visar bland annat att ett arbete från det internationella innebandyförbundet sker för att innebandyn ska bli en olympisk idrott. Innebandyn är med i andra stora sportevenemang som exempelvis World Games för att genom dessa evenemang exponera och sprida idrotten. De kriterier som IOC har som krav redovisas i studien och även vilka krav som innebandyn i dagsläget uppfyller.

Slutsatsen i studien är att innebandyn inte kan invänta ett olympiskt spel för att på så sätt bli större som sport utan de måste göra detta arbete redan idag. Innebandyn behöver arbeta för att sprida den innebandykunskap som finns till de delar av världen där den inte är lika utbredd för att på detta sätt skapa ett större intresse och bättre kunskap kring innebandy i dessa länder.

Nyckelord: exponering, globalisering, innebandy, olympiska spelen.

1. Sammanfattning	3
2. Inledning	7
3. Syfte och frågeställning	9
4. Tidigare forskning	10
4.1 Cykel	11
4.2 Rugby	12
4.3 Skateboard	14
4.4 Snowboard	15
4.5 Sammanfattning	16
5. Teori och modell	17
5.1 Allen Guttmann 7 characteristics of modern sport	17
5.2 Golden Triangel	18
6. Metod	19
6.1 Urvalet	19
6.2 Insamling och tillvägagångssätt	19
6.3 Etiska övervägande	22
6.4 Reliabilitet och validitet	23
7. Resultat	24
7.1 Intervju John Liljelund	24
7.2 Intervju Tomas Eriksson	27
7.3 Intervju Jonas Thomsson	29
7.4 Intervju Ellen Rasmussen	31
7.5 Intervju Cecilia Di Nardo	33
8. Analys	36
8.1 Tidigare forskning	36
8.1.1 Likheter	36
8.1.2 Skillnader	37
8.2 Teori och modell	39
9. Slutsats och diskussion	42
9.1 Reflektion av studien resultat	42
9.2 Svar på studiens frågeställningar	43
9.2.1 Vad är det som krävs och gör en idrott olympisk?	43
9.2.2 Vad bedriver innebandyn för arbete idag och vad behöver de utveckla?	43
9.3 Förslag till förändring samt till fortsatt forskning	45
10. Referenslista	47
10.1 Intervjuer	49
12. Bilagor	50
12.1 Intervjufrågor (Bilaga 1)	50
12.2 Evaluation criteria for sports and disciplines (Bilaga 2)	52
	52

2. Inledning

I min B-uppsats vårterminen 2016 undersökte jag innebandyns uppkomst, etablering och organisering. Jag valde alltså att göra en tillbakablick och undersöka vad innebandyn hade gjort historiskt för att hamna där den är idag och huvudsyftet med undersökningen var att belysa innebandyns framgångsrika expansion i Sverige.

Innebandy har spelats i Sverige sedan slutet av 1960-talet och att innebandy framförallt är en svensk idrottsföreteelse råder det inga tvivel om. Innebandy som motionsidrott och spontanidrott växte väldigt snabbt i Sverige under 1970-talet men att ta steget till att bli en specialiserad idrottsform på elitnivå var stort. Crister Gustafsson var med och bildade den första renodlade innebandyföreningen i Sverige, Sala IBK, år 1979. Det kompisgäng som startade denna innebandyförening kallade sporten elitinnebandy för att skilja den från den motionsinnebandy som vuxit fram i Sverige. De började spela matcher och turneringar mot andra lag och spred snabbt sin elitinnebandy vidare i landet. Svenska Innebandyförbundet, förkortat SIBF, bildades år 1981 och en viktig anledning till att innebandyn växt så snabbt i Sverige är att innebandyn blev invald i RF på första försöket (Gustafsson, Pettersson & Svensson, 2011). År 1986 bildades det internationella Innebandyförbundet IFF (International Floorball Federation). Det bestod från början av endast Sverige, Finland och Schweiz. Idag består det internationella förbundet av 67 medlemsländer, 4 489 föreningar och i slutet av 2016 fanns 320 829 licenserade spelare (IFF, 2018b).

I detta examensarbete har jag valt att undersöka innebandyns framtid genom att analysera vad innebandyn behöver utveckla och arbeta med för att bli en olympisk idrott. Denna undersökning kommer ha Internationella Olympiska Kommitténs (IOC) krav för idrotter att bli en del av det olympiska spelet som utgångspunkt. Tidigare forskning kommer behandla idrotter som nyligen fått olympisk status och redogöra för vad de har arbetat med som har lett dem fram till de olympiska spelen. Studien kommer sedan undersöka vad internationella innebandyförbundet arbetar med idag och analysera det gentemot de krav som IOC har tagit fram och även jämföra det med vad andra nya olympiska idrotter har genomfört för arbete.

Då jag själv är verksam inom innebandyn då jag har varit spelare på elitnivå och arbetar i förbund finner jag det intressant att undersöka vad innebandyn har för möjligheter att bli en del av de olympiska spelen. Då innebandyn har som målsättning att bli en olympisk idrott så bör det i dagsläget finnas ett pågående arbete och detta arbete anser jag vara intressant att

analysera och jämföra det med de krav som ställs från IOC och med vad andra nya idrotter har genomfört för att nå de olympiska spelen. Är innebandyn genom sitt arbete på rätt väg för att ta sig till de olympiska spelen eller kan de ta lärdom från andra idrotter för att ha större möjlighet att bli en olympisk idrott?

3. Syfte och frågeställning

Syftet med studien är att identifiera vilka krav IOC ställer för att idrotter ska bli en del av de olympiska spelen och vilka av dessa krav som innebandyn i dagsläget uppfyller. Vidare är syftet även att kartlägga vilket arbete innebandyn idag bedriver och vad de behöver utveckla och arbeta med för att nå de olympiska spelen.

- Vad är det som krävs och gör en idrott olympisk?
- Vad bedriver innebandyn för arbete idag och vad behöver de utveckla?

4. Tidigare forskning

I över hundra år har de olympiska spelen firats vart fjärde år och idén kom från de atletiska tävlingarna som hölls i Grekland redan under antiken. Den person som inspirerades av de gamla grekerna och startade upp hela den olympiska rörelsen var en man ifrån Frankrike vid namn Pierre de Coubertin. Han var övertygad om att idrott är en viktig del i utbildningar och försökte därav få in idrotten på många olika sätt i samhället. I början av år 1890 arbetade Pierre de Coubertin aktivt med att försöka återinföra de olympiska spelen. År 1894 grundade han den Internationella olympiska kommittén och år 1896 invigdes de första moderna olympiska spelen i Aten (International Olympic Committee, 2011). Pierre de Coubertin införde även det olympiska mottot "*Citius - Altius - Fortius*" (snabbare – högre – starkare) som uttrycker de ambitioner som den olympiska rörelsen står för (International Olympic Committee, 2017).

Att bli en del av de olympiska spelen är en dröm för många av världens idrotter. För att detta ska kunna bli verklighet krävs det i första hand att idrotten består av ett internationellt förbund som är erkänt av IOC och följer reglerna i *the Olympic Charter*. Idrotten måste även utövas över hela världen och uppnå olika kriterier. Efter att en idrotts internationella förbund är erkänt av IOC och alla kriterier har uppnåtts kan IOC:s styrelse rekommendera att en idrott ska läggas till i programmet för de olympiska spelen, denna rekommendation måste IOC-sessionen slutligen godkänna (IOC, 2017a). *The Olympic Program Commission* ansvarar för att analysera det olympiska programmet och de befintliga idrotterna och möjliga nya idrotter. De tar även fram olika förslag som den Internationella Olympiska Kommitténs *Executive Board* sedan tar beslut ifrån. The Olympic Program Commissions ansvar är att maximera populariteten i programmet för de olympiska spelen men samtidigt röra sig inom rätt kostnader och variationer av idrotter. De ska se till att programmet attraherar unga människor genom att bland annat ta del av nya trender men samtidigt respektera historien och traditionen av äldre idrotter. De ska noggrant utvärdera idrotter och evenemang i samarbete med respektive internationellt förbund och de ska respektera de principer och ramar som finns i Agenda 2020. The Olympic Program Commission stöds av *The sports department* (IOC, 2017b).

4.1 Cykel

Cykel har funnits med på det olympiska programmet sedan år 1896, då tävlades cykel i landsvägslöpp. Kvinnors tävlande i cykling dröjde enda till år 1980 då damernas linjelopp var de första kvinnliga cykeltävlingarna på OS-programmet. Mountainbike introducerades på de olympiska spelen 1996 och år 2008 i Peking togs två bangrenar bort från programmet och ersattes av BMX cykling istället. I BMX tävlar man individuellt och freestyle park (SOK, 2017a).

Mark Dyreson (2012) har i sin artikel studerat hur införandet av nya actionidrotter i de olympiska spelen har ökat möjligheten att "amerikanisera" världen. De nya actionidrotterna så som BMX-cykling, snowboard och vindsurfing representerar en global kultur som suddar ut nationalismen. Dessa nya idrotter skapar ett nytt idrottssamhälle som inte består av någon speciell kultur eller nationell tradition utan det utövarna har gemensamt är spänningen och friluftslivet som idrotterna ger. BMX-cykling och andra actionidrotter uppfanns i Kalifornien i USA och har influerat många andra kulturella rörelser som filmer och popmusik. Uttrycket "Californication" uppstod på 1970- och 1980-talet. Detta ord har utvecklats i amerikanskt lexikon för att beteckna spridningen av den amerikanska stilen runt om i världen. Den växande betydelsen av actionidrott i de olympiska spelen representerar "Californication". BMX-cykling uppfanns av barn och ungdomar i medelklassen och idrotten var utbredd i förorterna i Los Angeles under 1970-talet. Ursprungligen var det ett tidsfördriv för ungdomar i Kalifornien men växte till en idrott som blev en del av den amerikanska konsumentkulturen. BMX-cykling och andra actionidrotter har en mängd amerikanska värderingar och då speciellt konsumtion, individualism och fritid representerar de största delarna i det moderna livet. Den amerikanska tron på individens rätt till en fritid och den allmänna fördelen med konsumtion är kärnan i dessa livsstilsidrotter. Livsstilen inom actionidrotter har marknadsförts som något konsumenter kan köpa genom inköp av rätt varor, dessa idrotter blir då en sinnesstämning och en vara. Dessa nya actionidrotter underlättar sambanden mellan individualism, konsumtion och livsstil. I praktiken blandar BMX-cykling en form av cykling med en mängd andra amerikanska populärkulturformer som bland annat hip-hop musik, speciella stilar, olika energidrycker och lexikon för actionidrotter som mestadels enbart förstås av ungdomar. Idrotten är en del av populärkulturen från både musik, mode och språk. Den främjar införskaffningen av specialiserad utrustning, allt från cyklar, solglasögon, hjälmar till Nike-designade BMX-skor (Dyreson, 2012).

De som arbetade på IOC år 2008 hade en genomsnittlig ålder på 62 år men som de företag som säljer utrustning och mode på ungdomsmarknaden för BMX och andra actionidrotter så insåg de potentialen i att expandera de olympiska spelen globalt till världens ungdomar genom att inkludera BMX-cykling i det olympiska programmet. En anledning till att IOC har valt att börja inkludera actionidrotter i de olympiska spelen är för tv:ns fascination av den visuella dramatiken i dessa tävlingar. NBC betalade en rekord summa för att få sändningsrättigheterna till de olympiska spelen i Peking 2008 för att delvis presentera BMX-cykling och andra kameravänliga actionidrotter live. Genom sin höga tv-profil och stora potentiella publik tog sig BMX-cykling fram till de olympiska spelen väldigt snabbt, medans äldre idrotter som exempelvis golf har blivit nekade till olympiskt erkännande under längre tid (Dyreson, 2012).

4.2 Rugby

Rugby fanns med på de olympiska spelen mellan åren 1900-1924, under den tiden fick enbart män tävla och det skedde i 15-mannalag. Efter år 1924 har inte rugby funnits med på det olympiska programmet. Detta ändrades dock år 2009 då rugby röstades in på det olympiska programmet igen och deltog för första gången igen i Rio 2016. Det 15-mannalag som det tävlades i början av 1900-talet byttes ut till att nu spelas som sju Mannarugby och det delas upp i två klasser, damer och herrar (SOK, 2015a).

Rugbys intåg i de olympiska spelen i Rio 2016 gav rugbyby tillfället att visa sig och nå ut med sin idrott till nya målgrupper. Det innebär även att elitutövarna och fansen inom rugbyby får möjligheten att delta i ett olympiskt spel. Inkluderingen av rugby i de olympiska spelen ger idrotten möjligheten att införskaffa nya fans och en ny publik. Rugbyby är globalt utbredd men har inte nått en mättnad ännu utan kan fortsatt öka och sprida sig runt om i världen (Church, 2016).

Inom rugby finns det två alternativ som kan spelas och det är *Rugby Sevens* och *Rugby Fifteens*. Rugby Sevens ansågs mest lämplig att integrera i de olympiska spelen. Denna version spelas i över 100 länder runt om i världen. Denna version av rugby ger åskådarna ett kortare och snabbare spel än den traditionella versionen, rugby fifteens, och turneringen kan även kortas ner och hållas under ett antal dagar istället för veckor vilket passar det olympiska programmet bättre. Rugby Sevens kräver mer uthållighet och explosivitet hos spelarna

medans kroppsstorleken inte är en lika viktig faktor. Förutom fördelarna med att rugby Sevens passar bättre in i det olympiska programmet är denna version även mer kostnadseffektiv att implementera i ett land. Detta medför att införandet av rugby i nya länder är lättare, tar mindre tid och kräver mindre finansiering. Rugby Sevens har ökat i popularitet runt om i världen de senaste åren och är den snabbaste växande idrotten i USA och en av de snabbaste växande idrotterna i Brasilien. Sedan beslutet år 2009 att rugby skulle medverka i de olympiska spelen i Rio 2016 har ett arbete mellan det internationella rugbyförbundet och dess medlemsförbund genomförts för att ge möjlighet till konkret och hållbart deltagande och engagemangsutveckling i både befintliga och växande länder där det spelas rugby (Church, 2016).

Redan före Rio 2016 kände rugbyby av positiva effekter av den olympiska integrationen då många av dess medlemsförbund hade fått en ny eller förbättrad finansieringsmöjlighet från regeringar och olympiska kommittéer. Även i delar av världen där rugby inte är en lika stor idrott så fick den en större global betydelse på grund av att den blev en olympisk idrott. Detta medförde att medlemsförbunden kunde införa rugby på skolor och universitet och det skapades även mer och större intresse för World Rugby Sevens-serierna (Church, 2016).

För att en ny idrott ska kunna ansluta sig till det olympiska programmet måste den vara bekant med IOC-stadgan och de kriterier som IOC använder för hur idrotten ska fungera och styras samt vara beredd på att göra ändringar om det behövs. Då denna sorts ändringar kan ta tid bör idrotten fråga IOC vad som krävs inom varje område för att förenkla processen i framtiden när det är dags. Det krävs bra samarbete mellan IOC och respektive internationellt förbund för att idrotten ska integreras i de olympiska spelen. Det internationella rugbyförbundet behövde göra en del organisatoriska förändringar för att passa in i IOC:s struktur exempelvis anpassa sina egna styrelsemöten utifrån IOC:s tidslinje och struktur. Ett av de största områdena som World Rugby var tvungna att ändra sina regler kring var gällande behörighet för idrottare att få byta land. World Rugby hade regeln att en idrottare representerade ett land hela livet medans den olympiska stadgan har regel som tillåter en idrottare att byta land vid speciella omständigheter. Ett annat stort område var kvalifikationen till de olympiska spelen. Från IOC gäller regeln att kvalificeringen inte får starta tidigare än två år före de olympiska spelen. World Rugby måste invänta kvalificeringsriktlinjer från IOC innan de själva kan få ihop hur kvalificeringen för länderna ska ske till de olympiska spelen vilket sätter dem i ett pressat tidsschema (Church, 2016).

Ur ett operativt perspektiv har erfarenheten av att World Rugby själva har organiserat och genomfört stora evenemang hjälpt dem i att bli en del av det olympiska programmet. Genom att årligen genomföra Sevens World Series för både män och kvinnor och deltagande i stora multisportevenemang skapade erfarenhet av att vara inblandad i stora evenemang vilket även de olympiska spelen är. Trots dessa erfarenheter var de olympiska spelen i Rio en utmaning men de tidigare erfarenheterna var en stor hjälp på vägen. Det finns stora skillnader på att idrotterna själva driver sina egna stora evenemang jämfört med att vara en del av de olympiska spelen. Vid stora egna evenemang äger och kontrollerar idrotten bland annat finans- och handelsprogrammen och har ett kontrakt med värdlandet vilket innebär att idrotten styr hur evenemangen organiseras, styr budgeten och andra regler. Vid ett olympiskt spel är det internationella förbundet helt avgränsat från arrangemanget. De som utövar idrotten behöver anpassa sig efter de riktlinjer och regler som IOC sätter upp (Church, 2016).

4.3 Skateboard

Skateboard är en av fem nya idrotter på det olympiska programmet inför de olympiska sommarspelen i Tokyo år 2020. Skateboarden har sitt ursprung i Kalifornien under 1940-talet då det började med att man satte fast metallhjul på träplankor och åkte på. Skateboard idag är en bedömningsidrott där åkarna gör så svåra och spektakulära tricks som möjligt. I Tokyo 2020 kommer damer och herrar tävla i grenarna park och street (SOK, 2017b).

Skateboard var år 2014 en del av Nanjing Youth Olympic Games och det Internationella Skateboardförbundet anser att deras deltagande var en avgörande del för att de skulle bli en ny olympisk idrott till Tokyo 2020. Det var en mycket positiv upplevelse för de idrottare som var på plats och skateboarden ansågs växa hos allmänheten under denna tävling. Det fanns dock en bristande tillgänglighet av evenemanget på exempelvis sociala medier vilket för aktiva inom skateboarden är den största plattformen för intagande av information (Thorpe & Wheaton, 2016).

Det finns vissa förändringar skateboard behöver göra för att passa in i de olympiska spelen. Några av de förändringar de behöver göra är att skapa instruktionsprogram för nya utövare för att säkrare kunna utveckla färdigheter inom skateboarden, fler och bättre träningsfaciliteter och fler tränare till elitskateboardåkare. Det krävs även en förändring av den investering som görs inom skateboarden. I dagsläget växer den delen inom skateboarden där man deltar i

tävlingar stort i popularitet men medierna inom skateboarden fokuserar mest på de som inte tävlar och sponsorer sponsrar även mest till dessa åkare då de bäst exemplifierar skateboardens kultur och attityder. Detta är dock påväg att ändras genom att allt fler skateboardåkare deltar i tävlingar och fler företag vill synas i samband med dessa tävlingar. Detta är något som personer inom skateboarden anser vara en viktig trend för att skateboarden ska klara av att integreras inom den olympiska rörelsen (Thorpe & Wheaton, 2016).

4.4 Snowboard

Snowboard utvecklades under 1960-talet i USA och idrotten är en kombination av moment från skateboard, skidåkning och vågsurfing. År 1998 debuterade snowboard i de olympiska spelen. Snowboard uppkom då personer runt om i USA experimenterade med olika nya vinteraktiviteter och under de första åren började allt fler pionjärer producera snowboardbrädor och idrotten blev allt mer populär. Det första nationella mästerskapet hölls år 1982 i USA och året därpå anordnades även det första världsmästerskapet. Sju år efter detta bildades det internationella snowboardförbundet och år 1994 blev FIS Snowboard en egen disciplin inom det Internationella Skidförbundet. Det hjälpte snowboarden in på det olympiska programmet. Idag tävlas snowboard för både damer och herrar i parallell storslalom, halfpipe, snowboardcross, slopestyle och big air som är ny på programmet 2018 (SOK, 2015b).

Tekniken spelade en stor roll i tillväxten av Extremsport. De skapade nya industriella producerbara och prisvärda utrustningar som snowboarden. Tekniken är dock inte den enda komponenten till förklaringen till varför extrema sporter som snowboard har växt sig starka det senaste decenniet utan det är även en process av reaktioner på att ta sig utanför både de traditionella idrotterna och det moderna samhället. I förhållande till andra idrotter erbjuder Extremsporter ökad utmaning och spänning. Snowboard uppstod som en motsättning till skidåkning i överklassen och var ursprungligen inte accepterad på skidanläggningarna. Globaliseringen och professionaliseringen ledde oundvikligen till att Extremsporter blev kommersialiserade. Den första marknadsmöjligheten uppstod i utrustningsområdet. Varumärken tog snabbt tillfället i akt att koppla ihop sig med idrotter som snowboard för att locka till sig konsumenter. I takt med att branschen inom dessa idrotter utvecklades i snabb takt blev sponsringen av elitidrottarna en stor del av kommersialiseringsprocessen (Dai,

Gershon, Guerrero, Potamitis & Wainer, 2013).

4.5 Sammanfattning

Den tidigare forskningen till studien har undersökt vilka krav som IOC ställer på nya idrotter, vem som tar beslutet om vilken idrott som ska bli en del av de olympiska spelen och fyra idrotters arbete och väg till de olympiska spelen. Några betydande aspekter som har presenterats i den tidigare forskningen är:

- En idrott måste bestå av ett internationellt förbund som är erkänt av IOC, idrotten måste vara global och uppnå flera olika kriterier.
- IOC:s styrelse rekommenderar att en idrott ska läggas till i programmet och sedan är det upp till IOC-sessionen att godkänna detta eller inte.
- Nya unga idrotter som exempelvis BMX-cykling skapar ett nytt idrottssamhälle som inte består av någon speciell kultur eller nationell tradition utan det gemensamma är spänningen idrotterna ger.
- Rugby Seven spelas på de olympiska spelen för att passa in i det olympiska programmet.
- Det internationella rugbyförbundet behövde göra en del organisatoriska förändringar för att passa in i IOC:s struktur.
- Erfarenheten att organisera och genomföra stora evenemang har hjälpt rugbyn att bli en del av det olympiska programmet.
- Kommersialiseringen av snowboard genom varumärkens sponsring av elitidrottarna har hjälpt idrotten att växa snabbt under en kort tid.
- Skateboardens deltagande i Youth Olympic Games hjälpte dem att nå de olympiska sommarspelen i Tokyo 2020.

5. Teori och modell

5.1 Allen Guttmann 7 characteristics of modern sport

Enligt Guttmann (2004) är den första definitionen av modern idrott *sekularisering* vilket innebär att idrotten idag är sekulär snarare än en religiös aktivitet. Idrotten idag är inte religiös eller helig som den var förr då den organiserades för att tillfredsställa gudarna. Idag är idrotten en sekulär underhållning som utövas av människor som strävar efter berömmelse, pengar eller inflytande att använda sig av runt om i världen. Den andra definitionen är *jämlika möjligheter* som ska sträva efter att alla ska ha samma teoretiska möjlighet att utöva idrott och utövarna ska idrotta på lika villkor. Förr i tiden var idrotten ojämn då den var begränsad till personer i den högre sociala klassen eller till personer i dominerande etniska grupper. Kvinnor gavs även inte jämlika möjligheter till att utöva idrott. Dagens moderna idrott är mer jämställd än förr men generellt ger vi vinnaren fler belöningar som publicitet, pengar och berömmelse än vad vi ger förloraren. Tredje definitionen, *specialisering*, behandlar hur idrotten i modern tid har blivit allt mer specialiserad då idrotten fått mer definierade roller. I vissa idrotter som exempelvis amerikansk fotboll spelar sällan samma spelare både det defensiva och det offensiva spelet. Fjärde definitionen är *rationalisering* och rationalitet är relaterat till det målmedvetna, avsiktliga och formella uppdraget. Det är ett målsökande beteende till den kommersiella strukturen inom dagens idrott. *Byråkratisering* är Guttmanns femte definition och byråkratisering är en rangordnad organisation med högt uppsatta personer som har mer makt än de på en lägre position. Dessa ojämlikheter det skapar i organisationerna kring den moderna idrotten speglar av sig och skapar även ojämlik konkurrent för atleterna. Den sjätte definitionen, *kvantifiering*, behandlar hur dagens moderna idrott mäter resultat och hur mycket lättare det är idag att mäta resultat då mätinstrumenten har utvecklats enormt. I vissa idrotter som löpning och simning mäts resultaten med hundraodelssekunder. Den sjunde och sista definitionen är *rekordsträvan*. Genom att kombinera kvantifiering av resultat, önskan att vinna och viljan att bli bäst resulterar i begreppet rekord. Möjligheten och viljan att mäta idrottsprestationer har skapat en stor mängd av kategorier som alla bär på rekord.

Nixon (2016) har även lagt till två definitioner till Guttmanns sju definitioner av en modern idrott. Den första är *medialisering* som behandlar massmedias inverkan och påverkan på dagens idrott. Massmedia genom exempelvis Tv och internet har kapaciteten att förmedla idrotten till människor runt om i världen i realtid. Idrotten hade inte utvecklats som ett

kommersiellt företag eller blivit lika globalt populärt som det är idag utan massmedias publicitet och finansiella investeringar. Den andra definitionen som Nixon har lagt till är *kapitalistisk kommersialisering*. Idrotten blev en form av kapitalistisk produktion när entreprenörer och ägare av exempelvis idrottsklubbar började försöka göra ekonomiska vinster från sina idrottsinvesteringar. Den kommersialiserade idrottsbranschen omfattar allt från tillverkning, marknadsföring och försäljning av varor och idrottsevenemang.

5.2 Golden Triangel

Nixon (2016) använder sig av *Golden triangel* för att analysera relationerna mellan olika aktörer i det sociala nätverket inom idrotten. I denna modell återfinns de sociala, ekonomiska och politiska relationerna mellan idrottens stora makthavare och de stora mediebolagen. Dessa vill att idrotten ska generera mycket pengar, skapa makt och bygga varumärken. De ansträngningar som har gjort för att sprida olika idrotters inflytande och dess varumärken runt om i världen, en *globalisering*, har gett globala ekonomiska resultat. Detta har lett till nya större ekonomiska kapital i idrott i många länder. Tillväxten av idrotter har även ökat affärsverksamheten och konsumtionen i samband med dessa idrotter. Denna globalisering av idrott har skapat mer än ekonomiska resultat, även kulturella, sociala och politiska former har växt, utvecklats och förändrats. Den globala massmedian har fått en allt större kraft inom idrotten och en betydande inverkan på konsumenter världen över. Mediasektorn har en stor plats i Golden Triangel då den har stor makt inom idrotten då den har kapaciteten att finansiera, konstruera och sälja idrottsevenemang och göra dem till globala megaevents. Media spelar en stor roll inom idrotten genom att göra idrotten, idrottsevenemangen eller idrottsstjärnorna populära och kommersiella. Idrotten hade aldrig kunnat uppnå dagslägets populära och kommersiella framgång utan exponeringen och pengarna från mediasektorn i Golden Triangel.

6. Metod

6.1 Urvalet

Målstyrda urval är en vanlig metod vid kvalitativa studier. Målstyrda urval handlar om att välja ut enheter som har en direkt koppling till de forskningsfrågor som har formulerats till studien (Bryman, 2011). Denna studie använder sig av denna typ av urval vid både arbetet med dokument och vid genomförandet av intervjuer. Empirin till den tidigare forskningen riktar sig mot andra nya/unga idrotter som har blivit en del av de olympiska spelen och vad de har genomfört för arbete för att nå dit. De idrotter som har valts ut är BMX-cykling, rugby, skateboard och snowboard. Dessa idrotter har valts ut då de alla är relativt nya idrotter in på de olympiska spelen och de har många unga utövare och åskådare. Detta är något som kan liknas med innebandyn som även den är en ung idrott och har en stark position bland ungdomar/unga vuxna både bland utövare och åskådare.

Bryman (2011) rekommenderar ett målinriktat urval när urvalet för kvalitativa intervjuer ska genomföras. Detta för att denna urvalsteknik medför ett försök att skapa överensstämmelse mellan de forskningsfrågor som studien har som grund och urvalet. Urvalet görs för att få intervjua personer som är relevanta för forskningsfrågorna och som man anser kan besvara dessa frågor till studien. För att täcka in flera perspektiv för min studie har jag valt att intervjua följande personer:

- Generalsekreteraren, John Liljelund, internationella innebandyförbundet (IFF)
- President, Tomas Eriksson, internationella innebandyförbundet (IFF)
- Jonas Thomsson, driver innebandyn framåt genom exempelvis sitt agentföretag JACT Management och skapande av evenemang som Allstargames
- Två landslagsspelare, Ellen Rasmussen från Sverige och Cecilia Di Nardo från Danmark.

6.2 Insamling och tillvägagångssätt

Studien började med sökningar för att hitta tidigare forskning om studiens valda område. Tidigare forskning om innebandyn och de olympiska spelen var obefintligt förutom någon enstak nyhetsartikel på det internationella innebandyförbundets hemsida angående

ansökningar som skickats in till IOC och vad de fått för svar från dem. En ny sökning genomfördes istället på hemsidan *Sportdiscus* med sökordet "New Sport and Olympic games". Via hemsidan *Olympic World library* gjordes samma sökning som på Sportdiscus.

- Efter att ha avgränsat med "References Available" fanns 23 artiklar kvar på Sportdiscus.
- Efter att ha läst sammanfattningen av de 23 artiklarna på Sportdiscus ansågs tio artiklar fortsatt vara intressanta.
- Efter att ha läst hela dessa tio artiklar ansågs **en artikel** vara användbar i studien.
- Efter avgränsning "engelsk text" och "e-dokument" fanns 33 artiklar kvar på Olympic World Library.
- Efter att ha läst sammanfattningen av de 33 artiklarna på Olympic World Library ansågs tre artiklar fortsatt vara intressanta.
- Efter att ha läst hela dessa **tre artiklar** ansågs de alla tre vara användbara i studie.

Via hemsidan <http://sok.se> söktes det fram grundläggande information om de utvalda idrotterna till studiens tidigare forskning. Utöver detta användes även hemsidan <https://www.olympic.org> där sökningar om vilka krav IOC ställer på nya idrotter, vem som tar besluten om vilka idrotter som blir en del av de olympiska spelen och lite om de olympiska spelens historia hittades.

Bryman (2011) beskriver fyra kriterier som ett dokument bör uppfylla för att anses ha tillräckligt bra kvalitet. Det första är *autenticitet* vilket ställer frågan om materialet är äkta och av ett tydligt ursprung, det andra är *trovärdighet* och det handlar om ifall materialet är utan förvrängningar och felaktigheter, det tredje är *representativitet* som ställer frågan om materialet är typiskt för den kategori det tillhör och det fjärde och sista *meningsfullhet* ställer frågan om materialet är begripligt och tydligt. De dokument, artiklar och hemsidor jag har valt att använda som min tidigare forskning anser jag uppfylla dessa fyra kriterier. Materialet som används är äkta vilket har fastslåtts genom materialets ursprung, materialet är trovärdigt då det kommer från hemsidor som bör anses trovärdiga, materialet är representativt då det behandlar det område som studien handlar om och det är meningsfullt då materialet har kunnat tydas och förstås på ett sätt som gör att det har kunnat användas på ett begripligt sätt i studien.

Intervjuerna genomfördes på tre olika sätt, en intervju skedde genom personligt möte, tre intervjuer genomfördes via telefon och en intervju genomfördes via mejl. Intervjuerna som skedde genom personligt möte och telefon genomfördes dock på liknande sätt. Intervjuerna började med att jag frågade personerna om de godkände att jag spelade in intervjun, de svarade alla att det var okej. Frågan om deras namn fick användas i studien ställdes även till dem alla och svaret var att även det var okej. Den intervjuform som användes var en semistrukturerad intervju. Bryman (2011) beskriver att en semistrukturerad intervju utgår ifrån att forskaren har ett antal frågor att utgå ifrån under intervjun men där uppföljningsfrågor kan ställas under intervjuns genomförande. Inför intervjuerna hade jag ungefär sex frågor som berörde de huvudteman jag ville ha svar på i intervjuerna och sedan använde jag uppföljningsfrågor under själva intervjun när personen kom in på ämnen som jag tyckte var mer intressanta för min studie. Till intervjun som genomfördes via mejl skickade jag frågor som berörde de övergripande teman jag ville få svar på till min studie. Mejlkonversationen avslutades med att jag frågade om jag fick använda personens namn i

studien och detta godkändes. Efter att intervjuerna hade genomförts transkriberades alla intervjuer för att sedan använda det för att skriva mitt resultat i studien. Nathalie och Peter Hassmén (2008) beskriver att transkribering är ett förberedande steg innan bearbetningen av det insamlade materialet kan genomföras. I denna studie har transkribering gjorts efter varje intervju där det skriftligt har skrivits ner vad som har sagts under intervjuerna. Detaljer som pauser, hostning och harklanden har inte inkluderats i transkriberingen utan finns enbart via det inspelade materialet.

Nathalie och Peter Hassmén (2008) menar på att generellt handlar det om att strukturera och organisera den insamlade empirin för att sedan kunna dra slutsatser som ger svar på de frågeställningar som ställdes i början av studien. Denna studie kommer använda sig av en analytisk induktion som består av ett linjärt arbetssätt. Analysen av empirin sker efter att allt är insamlat till studien och insamlingen sker så teorineutralt som möjligt. Efter att empirin är insamlad och transkriberingen av intervjuer har genomförts sker tolkningen och analysen av det insamlade materialet och meningsinnebörden söks fram.

6.3 Etiska övervägande

Det grundläggande individskyddskravet inom forskning kan delas upp i fyra allmänna huvudkrav. Dessa krav är informationskravet, samtyckeskravet, konfidentialitetskravet och nyttjandekravet (Vetenskapsrådet, 2011). För att uppfylla *informationskravet* ska forskaren informera de berörda personerna om studiens syfte. Detta sker genom att forskaren informerar personerna om deras uppgift i studien och vilka villkoren är för deras deltagande. Personerna ska vara medvetna om att deltagandet är frivilligt och att de när som kan avbryta sin medverkan. När första kontakten togs med de personer som var önskade att intervjua meddelades studiens syfte och varför personen i fråga var intressant för studiens syfte. Intervjupersonen informerades om innan intervjun började att deltagandet var helt frivilligt. *Samtyckeskravet* uppfylls då deltagarna i en undersökning själva har rätten att bestämma över sin medverkan. Forskaren skall ha samtycke av deltagaren i studien för att empirin och materialet ska få användas. Som har nämnts ovan så meddelades intervjupersonerna innan intervjun började att deras medverkan var helt frivillig och att de när som fick välja att avbryta intervjun om de önskade det. Alla fem intervjuer som gjordes genomfördes utan att någon valde att avbryta. *Konfidentialitetskravet* uppfylls genom att alla personer i studiens personuppgifter skall förvaras på ett sätt så obehöriga inte kan ta del av dem. Om personer

inom studien lämnar etiskt känsliga uppgifter om enskilda och identifierbara personer är det tystnadsplikt beträffande dessa uppgifter. De personer som intervjuades fick frågan om deras namn fick nämnas i studien eller om de önskade att vara anonyma. Alla fem intervjupersoner godkände att deras namn fick användas i studien. För att uppfylla *nyttjandekravet* får den insamlade empirin från intervjuerna endast användas till studiens ändamål. Dessa uppgifter får inte användas eller utlånas till något utanför forskarens studie. De inspelade intervjuerna, transkriberingen och mejlkontakten med intervjupersonerna har enbart jag, forskaren till studien, tillgång till. Detta material kommer inte lämnas ut till någon annan person.

6.4 Reliabilitet och validitet

I samhället och i människors vardag är tillförlitlighet och upprepbarhet något vi är beroende av för att vardagen ska fungera. Detta gäller även inom forskning där uttrycken reliabilitet och validitet används för att förstärka forskarens studie. Reliabilitet är något som eftersträvas där det handlar om att i stor utsträckning mäta upprepbarheten. Inom kvalitativ forskning används mer ofta begreppen upprepbarhet, tillförlitlighet och pålitlighet. En god validitet är giltigheten i studien och en studie som har lyckats fånga det fenomen som är av intresse i studien. Inom kvalitativ forskning används mer ofta begreppen trovärdighet, överförbarhet och kvalitet (Hassmén & Hassmén, 2008). Dessa två aspekter värdesätts högt i denna studie då undersökningen ska sträva efter att ha en hög pålitlighet och följa en överensstämmelse genom hela studien. Detta har uppnåtts genom att den insamlade empirin har autenticitet, är trovärdig, representativ och har en meningsfullhet. Den insamlade empirin är från trovärdiga källor och de personer som har intervjuats besitter stor kunskap och kompetens inom studiens område. Att fånga det som är studiens intresse och skapa en sammanhängande studie är även en stor aspekt som värdesätts högt. Detta har gjorts genom att analysera den insamlade empirin noggrant för att säkerställa att det är giltigt och meningsfullt för studiens område.

7. Resultat

Resultatet skrivs i underrubriker där empirin som samlats in från de fem olika intervjuerna kommer presenteras. Dessa fem intervjuer representerar fem olika perspektiv på området studien behandlar.

7.1 Intervju John Liljelund

John Liljelund är generalsekreterare på det internationella innebandyförbundet (IFF) där han ansvarar för den bestående verksamheten inom det internationella innebandyförbundet. Han har även huvudkontakten med olika internationella positioner som IOC med flera. John berättar att han anser att OS är det ultimata målet för alla sporter som vill växa och bli större internationellt. Han anser dock att problemet med OS är att de har valt att hålla programmet med antalet idrotter litet samtidigt som evenemanget växer sig allt större. John menar på att det finns många och stora orsaker till att det är svårt att bli en del av det olympiska programmet men han anser att innebandyn måste jobba för att bli en olympisk idrott för att inte bli som bandyn som aldrig har blivit en olympisk idrott,

Innebandyn måste försöka ta sig in på OS för att inte bli som bandyn som aldrig tog sig in på det olympiska programmet och blev där av bara en idrott som spelas i ett fåtal länder i världen och stannade på så sätt i sin utveckling. Så för vår del funderar vi på hur vi strategiskt behöver arbeta för att nå dit och det är absolut innebandyns dröm att nå olympisk status.

De nya idrotterna för nästa sommarolympiad i Tokyo är baseball/softboll, skateboard, surfing, karate och sportklättring. Nästa sommarolympiad är i Paris, Frankrike, år 2024 och inför dessa olympiska spel har 35 godkända IOC idrotter möjlighet att ansöka och få vara med 2024 i Paris eller 2028 i Los Angeles. John berättar att innebandyn inte anser sig ha en chans inför 2024 utan han tror att idrotterna till denna olympiad som har chansen är squash, baseball, karate, klättring och boule. Boule är en stor idrott i Frankrike och har därför stora möjligheter att vara med på OS 2024 då sommarolympiaden går i Paris. Innebandyns satsning och arbete blir nu mot OS år 2032.

Innebandyn var med för första gången i World Games år 2017 i Polen och de har nu nått ett strategiskt krav genom att innebandyn även kommer vara med på World Games 2021. John förklarar att innebandyn nu även jobbar åt att bli en del av andra event än OS,

Jag skulle säga att vi numera går mer åt andra event då OS faktiskt fortsatt är ganska långt borta men det är såklart fortsatt det ultimata målet då det är dit vi ska om vi vill bli en större sport.

John fortsätter berätta om World Games i Polen år 2017 där innebandyn var med för första gången och kom in på ett bananskal. Innebandyn kom med på grund av att netball som bara är en damsport och är jättestor i främst Australien och New Zealand tackade nej till att delta. Detta på grund av att sportens toppspelare inte fick åka iväg till World Games då förbundet vägrade skicka iväg dem så det blev ingen netball i World Games utan innebandyn fick möjligheten istället. Innebandyn åkte till Polen och World Games med sex herrlag. På World Games i Birmingham år 2021 kommer innebandyn ha med åtta lag vilket gör att innebandyn får en större plats i evenemanget än det förra. John menar på att innebandyn i dagsläget får ta det de får och göra det bästa av situationen, detta resulterade efter World Games 2017 att de får ha med två fler lag till World Games 2021.

I World Games 2017 spelades matcherna 3x15min istället för 3x20min vilket är standard på seniornivå. John berättar att detta enbart var ett politiskt beslut och nämner att även fotbollen funderar på att korta ner sina matcher till 2x30min. Anledningen till att innebandyn fick korta ner sin matchtid och anledningen till att fotbollen diskuterar om de ska göra det är enligt John för att konsumtionen av idrott har ändrats radikalt de senaste åren då konsumenterna vill ha en effektivare konsumtion av idrotten. Innebandyn anser sig villiga att ändra sin idrott inom vissa områden som att korta ner speltiden under World Games om det är det som krävs för att bli en del av dessa stora idrottsevenemang. John förklarar att,

Problemet med innebandyn är att vi är för stora, om vi ska komma till evenemang med 12 herrlag och 12 damlag blir det ungefär 600 idrottsatleter. Om vi har så många atleter med så måste det vara fler länder än Sverige och Finland som slåss om guldmedaljer.

Innebandyn är beredd att göra vissa ändringar för att passa in i konceptet och i World Games är matchtiderna kortare och antalet lag och spelare i lagen är mindre jämfört med i VM. John berättar att det finns de som menar på att innebandyn spelas på för stor plan och att en

basketplan som är 28x16 meter skulle passa bättre än planen som innebandyn spelar på idag som är 40x20 meter. Detta för att det finns många basketplaner runt om i världen och på så sätt skulle det bli enklare att börja spela innebandy om man använde sig av måtten av en basketplan. Detta skulle isåfall medföra att man hade behövt gå från spel 5vs5 till spel 4vs4 på grund av att planen lär bli för liten för att fortsatt spela 5vs5.

I intervjun diskuteras vilka positiva effekter innebandyns deltagande i stora evenemang medför och John säger följande,

Att vara med i World Games och andra liknande evenemang är event där IOC tittar på möjliga idrotter till det olympiska programmet. Det betyder att exponeringen av innebandyn blir mycket stor då alla 100 länders delegationer även är på plats. Detta medför att alla dessa länder har möjligheten att se och uppleva vår sport.

Exponeringen av innebandy, intresset och samarbetet med andra idrottsorganisationer har John märkt är väldigt viktigt. Innebandy är en sport som är lätt att lära sig spela och den växer snabbt i början på nya ställen i världen. På förbunds nivå, berättar John, är innebandyn större än andra idrotter som exempelvis klättring, badminton och kanot. Vidare förklarar John att det finns många som säger ”varför görs det ingenting?”, men John menar på att det såklart arbetas och sätts upp strategiska planer för att nå det ultimata målet i framtiden, att bli en del av de olympiska spelen. Det skapas nya stora sportevenemang som inte är just OS, exempelvis planerar Paris en Sportfestival som ska hållas mellan OS och Paralympics där de idrotter som inte är med på programmet kan visa upp sig liknande World Games men att detta blir i direkt anslutning till OS. John berättar mer om OS-drömmarna och säger,

Jag skulle vilja säga såhär, vi har jättestora drömmar om att bli en olympisk idrott. Vi har inte fått kommentarerna att vi inte är tillräckligt bra utan det handlar om politik och inom det området måste vi hitta en lösning. Man måste vara politiskt korrekt.

Positiva effekter för innebandyns medlemsländer är att om innebandyn skulle komma in på OS-programmet skulle de nationella förbunden få statligt ekonomiskt stöd. Det skulle även skapa ett större intresse för fler länder att bli medlemmar hos IFF. Om innebandyn blir en olympisk sport berättar John att organisationerna inom innebandyn behöver anpassa sig för att vara olympiskt korrekta. Det skulle påverka verksamheten och John säger att de måste arbeta på ett sätt som stöds av IOC. Innebandyn får inga pengar från IOC utan i dagsläget måste de göra denna investering själva och hur det skulle gå i ett möjligt olympiskt spel skulle påverka effekten av deltagandet. John menar på att det inte bara är innebandyn som kan bidra till att

utveckla sig utan att man måste även få hjälp av internationella idrottspositioner för att kunna göra detta arbete. John avslutar intervjun med att säga,

Jag drömmer om att någon gång i framtiden få sitta på läktaren i ett olympiskt spel och få se OS-finalen i innebandy. Det tror jag är varje innebandyälskares stora dröm.

7.2 Intervju Tomas Eriksson

Tomas Eriksson är president i det Internationella Innebandyförbundet (IFF) sedan 1996. I det Svenska Innebandyförbundet har han tidigare varit ordförande (1992-1999) och generalsekreterare (1999-2010). Idag är Tomas även verksam i Svenska Innebandyförbundet som ordförande för Förvaltningsrådet som hanterar innebandyns elitlicens. Till sist är Tomas även sedan 2015 ledamot av Riksidrottsstyrelsen och Förbundsstyrelsen i RF och SISU.

Innebandyn utvärderas av IOC genom 8 teman, 39 kriterier och 74 punkter. Dessa åtta teman är de huvudområden som IOC använder sig av för att granska idrotter. Dessa är:

1. General
2. Governance
3. History and Tradition
4. Universality
5. Popularity
6. Athletes
7. Development of the IF/Sport
8. Finance

Under dessa åtta teman finns det 39 mer specifika kriterier för varje tema och dessa är sedan ännu mer specifika genom de 74 punkterna (se Bilaga 2).

De kriterier som innebandyn uppnår idag berättar Tomas är det som i dokumentet benämns *General* (tema 1), *Governance* (tema 2), *Popularity* (tema 5), *Athletes* (tema 6) och *Development of the IF/Sport* (tema 7). Tema 1 och 2 uppnås då alla styrelseprotokoll och all ekonomi hittas med transparens och öppenhet på IFFs hemsida. Tema 5, 6 och 7 anser Tomas att de med godo uppnår då innebandyn exempelvis under World Games 2017 var en av de mest populära sporterna när det gäller publik och streaming på internet. IFF har även gett atleterna ett stort utrymme i förbundet genom deras *Athletes Commission* som består av 4 tjejer och 4 killar. Dessa personer finns representerade med rösträtt i förbundets olika

kommittéer och en av tjejerna finns i styrelsen med rösträtt. Syftet med Athletes Commission är att ta tillvara på atleternas kunskap och erfarenheter när IFF utvecklar innebandyn och IFF-förordningarna. IFFs atleter deltar bland annat i arbetet med att förändra regler, utveckla IFFs tävlingar och främjandet av IFFs antidopingpolitik. De första medlemmarna utnämndes utifrån nomineringar av IFFs medlemsförbund och atleterna är med i Athletes Commission under 4 år.

Tema 3 som är historia är något som innebandyn har svårare att uppfylla då innebandyn bara har funnits sedan 1986 medans andra idrotter bildades redan på 1800-talet. Universalitet (tema 4) är något som innebandyn jobbar väldigt mycket med. Innebandyn saknar en stor utbredning i Afrika och Sydamerika men innebandyn har börjat växa sig allt större i dessa områden och de jobbar bland annat här med de olika utvecklingsprojekten. IFF lanserade år 2005 ett utvecklingsprogram som ska hjälpa till att stödja och utveckla medlemsländernas organisation och verksamhet, detta är något som varje medlemsförening kan ansöka om att organisera. Utvecklingsprogrammet är uppbyggt på tre olika block, en för organisation, en för coaching och en för domare. Syftet är att ge ytterligare kunskap till föreningarna inom dessa områden och hjälpa dem att planera och hantera utvecklingen i respektive land. Under de senaste åren har dessa seminarier huvudsakligen genomförts för coachning och domare. Det finns även möjlighet att anordna ett "Good Governance Seminar" för medlemsnationerna där detta seminarium koncentrerar sig på den nationella centralstyrelsens arbete i allmänhet. De olika seminarierna är alla under tre dagar och dessa dagar består av både teoretiska föreläsningar, praktiska träningsessioner, grupparbeten och observationer. Organiseringen av dessa seminarier ligger delvis på de nationella förbunden och dels på IFF, som tillhandahåller pedagogiskt material och instruktörer. Själva seminariet är gratis för deltagarna men de står själva för kostnader som resor, boende och mat.

Tomas berättar att om innebandyn skulle nå olympisk status skulle det ge många positiva effekter genom mer publicitet i TV/media, mer ekonomiska resurser till innebandyn på alla nivåer, möjligheter till att fler kan utöva innebandy som professionella spelare m.m. För svensk innebandy skulle detta även vara positiva effekter i Sverige. SSL för både dam och herr skulle påverkas positivt genom att få större publicitet och mer fokus på sig och detta skulle därmed öka föreningars resurser.

7.3 Intervju Jonas Thomsson

Jonas Thomsson beskriver sig själv som en stor innebandynörd med ett extremt stort hjärta för sporten och ett driv för att utveckla den och föra den framåt. Han började spela innebandy i början av 1990-talet när han insåg att det var roligare än andra sporter som hockey, fotboll och handboll. Under sin karriär har han spelat på högsta nivå i Sverige med Balrog, Järfälla och Caperiotäby och även spelat som proffs nere i Schweiz med GC Zürich och HC Rychenberg. Jonas har även estniskt ursprung och har spelat fyra världsmästerskap med Estland och är även idag tränare för Estlands herrlandslag. Inom innebandyn började han arbeta som sportchef i Kais Mora som är hans moderklubb och har även varit sportchef i föreningen Thorengruppen i Umeå. Jonas gick även en väldigt meriterande högskoleutbildning på 2,5 år som heter *Johan Cruyff Sport Management* på Stockholm handelshögskola där de tar in 4-5st varje år. De som kommer in måste ha vissa meriter inom sin idrott som exempelvis ha spelat VM och varit proffs i sin sport. Andra stora idrottare som gått denna utbildning är exempelvis Magdalena Forsberg och Peter Forsberg. Under sista studietiden skapade Jonas den första internationella innebandyportalen *Floorballzone* som var en engelskspråk nyhetssajt inom innebandyn. Den har funnits fram tills nu, i ungefär 5 år. År 2014 startade Jonas sitt egna företag JACT som finns än idag, det är ett företag som hjälper spelare inom innebandyn med rådgivning vid skrivande av avtal. Detta innebandyagent företag var det första på marknaden och de finns representerade i 5-6 olika länder och representerar spelare i de två högsta divisionerna. Jonas startade och drev även ett *Allstargames* inom innebandyn och denna produkt skapade han för att visa att innebandyn kan bjuda på show. Genom Allstargames ville han visa upp de profiler inom innebandyn som besitter enormt skickliga skills. Det blev ett lyckat evenemang som lockade i princip en fullsatt Eriksdalshall i Stockholm och många utav världens mest skickliga innebandyspelare som bjöd på stor show för publiken.

Jonas är överlag väldigt idrottsintresserad och brukar följa OS så mycket han kan och hinner när det spelas. Han anser att innebandyn bör bedriva ett arbete för att ta sig till de olympiska spelen,

Jag gillar OS och jag har själv pratat mycket om att innebandyn bör arbeta mot att ta sig till OS så den idén är jag verkligen helt inne på. Sett till utövare ska innebandyn förr eller senare bli en olympisk idrott.

Han menar på att när innebandyn blir en olympisk idrott så kommer det komma in mer pengar och resurser till innebandyn. Förbunden kommer vilja satsa pengar på att utveckla sporten och detta är något som särskilt behövs i de mindre innebandynationerna. Jonas berättar att den resan innebandyn har gjort i Sverige sedan 1980-talet görs idag i många andra länder som exempelvis stora länder som Ryssland, Tyskland och Kina. Dessa länder är på år 5-6 i utvecklingen medans Sverige har hållit på i över 30 år. Jonas återkopplar detta till sitt egna företag JACT där både förbund och föreningar har hört av sig till dem för att försöka locka till sig spelare från Sverige. Sverige är bäst på innebandy och om svenskar inom innebandyn kan åka till andra länder som exempelvis spelare eller tränare kan de på så sätt influera och sprida sin kunskap och erfarenhet av sporten dit. Jonas menar på att detta exempelvis görs inom fotbollen idag,

Detta kan jämföras med att exempelvis brasilianare kommer till Sverige och spelar fotboll eller att kinesiska klubbar köper in fotbollsstjärnor vars karriär börjar gå mot sitt slut för att sprida sporten både intressemässigt och genom kunskap i landet.

Innebandyn behöver arbeta med själva paketeringen av idrotten, varje match ska vara något större än bara just en match. Själva matchen ska kunna kombineras med annat så det blir ett större evenemang av det, en fest. Jonas berättar att innebandyföreningen IBF Falun är bäst i Sverige på detta men de är inte nöjda med att de säljer ut sin arena inför i princip varje match med 1500 biljetter utan de siktar ännu högre och vill bland annat bygga ut sin arena och locka mer publik. Jonas menar på att det måste bli så många fler föreningar som tänker och arbetar på detta sätt, innebandyn kan inte vara nöjda med där de är idag utan måste kolla framåt för att fortsatt utvecklas och förbättras,

Jag förstår att det är ett enormt skepp att styra omkring för de högst uppsatta personerna inom innebandyn och det har jag respekt för, så det är kanske bättre att jag och andra folk åker omkring i våra racerbåtar istället och gör de mindre sakerna som förhoppningsvis kan leda till något större.

Den resa som innebandyn har gjort har varit bra, innebandyn blev en popsport i Sverige, den har näst flest licenser efter fotbollen och denna utveckling sker just nu i många andra länder runt om i världen. Jonas hoppas verkligen att IFF har ett nytänk och inte bara är nöjda med vart innebandyn är idag utan att de hela tiden vill framåt och göra saker bättre hela tiden. De personer som sitter på de högsta posterna måste verkligen brinna för innebandyn, se alla möjligheter och göra allt för att förbättra och utveckla sporten.

Att innebandyn har börjat medverka i andra stora evenemang än OS som exempelvis World Games anser Jonas är väldigt bra då det skapar en stor exponering av sporten. Det får dock inte bli kvantitet istället för kvalitet. Precis som dessa stora sportevenemang så är Allstargames en chans för innebandyn att visa upp sig från sin bästa sida menar Jonas. Vid exempelvis VM eller SM-finalerna har inte spelarna möjlighet att göra så mycket mer än att just spela matcherna men under ett Allstargames kan spelarna vara mer delaktiga med publiken och även visa upp de grymma skillsen som spelarna verkligen besitter på den högsta nivån. Jonas berättar att innebandyn har ödmjuka stjärnor och att de säkerligen skulle ställa upp på sådana evenemang om det skulle ge en positiv effekt för innebandyn.

Den största positiva effekten innebandyn skulle få av att bli en olympisk idrott tror Jonas är att ekonomi och resurser skulle lyftas, i Sverige skulle innebandyn exempelvis få ekonomiskt stöd av SOK. Det skulle även göra väldigt mycket för innebandyn i länder där idrotten är högt rankad men just innebandyn inte har fått ett starkt fäste. De asiatiska länderna tror Jonas skulle utvecklas i väldigt snabb takt om innebandyn blev en olympisk idrott och i framtiden skulle de säkerligen även kunna bli bättre än Sverige.

I slutet av intervjun nämner Jonas att han har försökt tänka på om innebandyns deltagande i ett olympiskt spel skulle kunna ge några negativa effekter men han har egentligen inte hittat några utan ett olympiskt spel skulle bara enligt honom ge positiva effekter för sporten så länge som de ansvariga inom innebandyn är förberedda för vad som kommer hända och göras den dagen innebandyn har nått drömmen,

Det negativa skulle kunna vara att vi sitter och arbetar och pratar om detta väldigt mycket men när det sker så är vi inte förberedda. Vi måste ha en plan för vad som ska göras när det sker, vi måste vara redo och inte stå handfallna den dagen innebandyn är med på det olympiska programmet. När den dagen kommer ska vi ta tillvara på alla de positiva effekter det kan ge till vår sport och därifrån fortsätta utveckla och förbättra innebandyn.

7.4 Intervju Ellen Rasmussen

Ellen Rasmussen spelar idag i det svenska damlandslaget i innebandy och har spelat 27 A-landskamper och var med och vann VM-guld i december 2017. Innan hon tog en plats i damlandslaget spelade hon för Sveriges U19-landslag där hon även var med och vann U19 VM-guld och blev matchens lirare i VM-finalen.

I intervjun berättade Ellen att OS inte är något hon brukar följa från start till det är slut varje dag. Däremot finns det vissa idrotter i OS hon tycker är roligt att följa och titta på. Idrotter som fotboll, hockey och skidor är något hon följer och även idrotter där svenska deltagare har stora framgångar,

Det som gör OS speciellt är den gemenskapen som blir när man samlas vänner och familj för att följa svenska framgångar i de olympiska spelen.

Ett OS-guld är något som Ellen anser låter mäktigare än ett VM-guld trots att det i båda evenemangen skulle vara de bästa nationerna från hela världen. Ett OS känns långt borta och därför skulle det bli mäktigare att få delta i ett OS jämfört med ett VM,

Det mäktiga med ett OS skulle vara att det är en mängd andra idrotter som även tävlar och att få uppleva allt detta på plats och vara en del av det skulle vara det mäktiga i jämförelse med ett VM där enbart innebandy spelas under den perioden och platsen.

Ellen har svårt att se sig själv på ett olympiskt spel då hon har haft många idrottsidoler som har deltagit i OS och då känns det konstigt att hon själv kanske kan ha möjligheten att delta i framtiden.

Det som innebandyn måste bli bättre på är att locka publiken till matcherna, det behövs fler människor som exempelvis ser VM-matcher. På internationell nivå behöver det även bli jämnare mellan lagen, för Sverige är finalen tuff men resterande matcher bjuder inte på särskilt tufft motstånd. Ellen tror att de lite mindre och sämre nationerna behöver höja sig och bli bättre för att det ska bli större konkurrens och det skulle leda till tuffare och tajtare matcher som då blir roligare att kolla på och kan då skapa en större publik. De stora evenemangen som SM-finalerna i Sverige och världsmästerskapen har varit bra organiserade och har känts mäktiga att både uppleva som åskådare och spela berättar Ellen. Det har varit ett bra kringarrangemang med bra intro, musik och speaker som hon anser är viktigt. Själva evenemangen kring innebandyn är bra, det behöver bara fyllas ut med ännu mer publik.

Om innebandyn skulle bli en olympisk idrott skulle det kunna ge positiva effekter genom att innebandyn skulle lyftas rejält och skapa ett större intresse i Sverige genom Sveriges högsta liga SSL. Det hade säkert skapats ett större medieintresse hemma i Sverige, kanske hade det sänts fler TV-matcher och det skulle kunna medföra att fler barn och ungdomar hade velat börja spela innebandy. En annan positiv effekt skulle kunna bli motivationen för de

spelare på landslagsnivå, speciellt för de som har spelat länge och vunnit det mesta skulle det nog skapa en stor motivation att satsa på ett OS-guld. Det är rätt många som slutar ganska tidigt då de redan i tidig ålder har vunnit det mesta så ett OS skulle nog kunna få fler att spela längre.

Ellen tror även det skulle kunna bli negativa effekter för Sverige om innebandyn blev en olympisk idrott. Kostnaden att delta i ett OS ser Ellen som en möjlig negativ effekt, hon jämför det med ett VM och tror att det skulle bli ännu dyrare med ett OS. Inför ett VM åker landslaget på läger innan turneringen och förbundet står för allt under lägren och under VM och ersätter även förlorad arbetsinkomst under perioden spelarna är iväg på landslagsuppdrag.

Under intervjun återkommer vi till pengar och Ellen menar på att om spelarna på elitnivå skulle fått en heltidslön skulle det medföra att spelarna och lagen blir bättre då mer energi och tid skulle kunnat läggas på sin idrott. Ellen förklarar varför hon, och många andra, lägger ner så mycket tid på innebandyn,

Det är liksom ens hobby, det blir som en hobby fast på elitnivå. För mig är det självklart att lägga ner lika mycket tid som en elitfotbollsspelare fast vi inte får betalt. Jag tror det är lika för alla att man tycker det är riktigt roligt med innebandy och brinner för idrotten och tycker det är roligt att få tillhöra ett lag.

7.5 Intervju Cecilia Di Nardo

Cecilia Di Nardo spelar i det danska landslaget och är där lagkapten. Hon har spelat i landslaget sedan hon var 14 år och spelade sitt första VM när hon var 16 år gammal. Sedan dess har hon spelat fem världsmästerskap. År 2015 blev hon bäste poänggörare i VM och i VM 2017 satte hon rekord i flest gjorda VM-mål totalt genom tiderna (det rekordet blev hon dock av med till en annan spelare senare under samma VM).

OS är något som Cecilia brukar följa väldigt väl, både vinter och sommar OS. Det som hon tycker är speciellt med de olympiska spelen är,

De atleter som är där är personer som verkligen har kämpat och tränat för att nå dit. Det är inte bara stjärnor som får mycket betalt utan där är även så många atleter som är där bara för att de älskar sin sport och det tycker jag verkligen att man ser när man följer OS.

För Cecilia skulle det vara större att spela ett OS jämfört med ett VM, anledningen till det är att hon redan har spelat många VM och OS skulle då kännas speciellt att spela. OS känns mer speciellt då det spelas vart fjärde år jämfört med VM som spelas vartannat år, det är det som gör OS till något extra då det är färre spelare som har chansen att delta i ett olympiskt spel då det arrangeras mer sällan. För Cecilia skulle det betyda mycket att få delta i ett olympiskt spel,

Jag tycker det är det största man kan spela även om Danmark är en mindre nation så skulle det vara den största upplevelsen jag kunde få genom innebandyn.

Cecilia får förklara i intervjun vad hon anser att dansk innebandy behöver utveckla och nämner då att sporten som helhet måste utvecklas då de flesta som spelar i landslaget i dagsläget endast tränar 1-2 gånger i veckan. De tekniska delarna i innebandy är överlag de mindre nationerna sämre på jämfört med de fyra största nationerna (Sverige, Finland, Schweiz och Tjeckien). Cecilia menar på att om man börjar träna på samma sätt som dessa fyra länder så bör man komma en bra bit på vägen i utvecklingen. De mindre nationerna behöver göra sporten mer professionell för att de ska börja komma ikapp de ledande länderna och för att det ska skapas mer intresse i respektive land. Det behövs även mer publik på matcherna och personer som följer idrotten för att det ska skapas ett större intresse kring den,

Jag tycker kvalitén finns där det måste bara vara fler som vet om sporten, det måste vara mer publik på matcherna. Jag tror det är avgörande för om innebandyn ska kunna vara med i OS någon dag. Sporten i sig har mycket att bidra med då den är snabb och intensiv så den är publikvänlig men det måste bli fler som får ett intresse för innebandyn.

Om innebandyn blev en olympisk idrott tror Cecilia det skulle skapas ett större intresse för sporten, att fler skulle visa intresse för innebandyn. Det skulle även kunna medföra att träningskvalité och träningsmängd höjdes på elitnivå i Danmark för att sporten får en större status. Cecilia är dock väldigt tydlig med att hon anser att dansk innebandy inte kan gå och vänta på att det ska bli en olympisk idrott utan de måste börja med sin utveckling redan nu. Det som saknas i dansk innebandy är att den inte är professionell utan mer en motionssport. Det är inte många atleter som verkligen brinner för sin sport och tränar extremt mycket för att nå de stora målen.

Det finns dock flera positiva delar inom dansk innebandy då man bland annat de senaste åren arbetat med ett tjejprojekt som går ut på att visa upp och få tjejer i åldrarna 6-12 år att börja spela innebandy. Detta har resulterat i att det har tillkommit många tjejlag i Danmark de senaste 2-3 åren. Detta medför att det ser ut som att det kan utvecklas väldigt mycket på damsidan de närmsta åren. På herrsidan tog landslaget en 5e plats på senaste världsmästerskapet vilket är en stark placering av dem och en positiv utveckling.

Cecilia nämner att om innebandyn blev en olympisk idrott skulle en negativ effekt kunna bli det ekonomiska. I dagsläget är det spelarna själva som betalar för att delta i VM om de inte kan ordna en privatsponsor. Detta medför att de bästa spelarna kanske måste tacka nej till att delta och detta tror Cecilia även skulle bli detsamma i ett OS och ett ännu större problem om ett olympiskt spel sträcker sig under en längre period.

Intervjun avslutas med att samtala om att det absolut viktigaste för sporten är att den blir mycket jämnare mellan nationerna. Idag är det enbart fyra nationer på toppen som spelar tajta matcher, efter dem är det ett stort glapp till de andra länderna. Nivåskillnaden mellan länderna måste minska för att innebandyn ska bli mer intressant ur ett globalt perspektiv. Ur ett danskt perspektiv så har inte innebandyn funnits i Danmark lika länge som den har funnits i Sverige och det är en anledning till att innebandyn inte är lika stor i Danmark då det tar ett tag att etablera en ny idrott i ett land. Cecilia avslutar med att säga,

Sedan tror jag det är en kulturell skillnad mellan Danmark och Sverige. I Danmark är det svårt att göra sporten professionell då jag tror kulturen i Sverige är mer att man kan träna väldigt mycket utan att tjäna en massa pengar. Jag tycker i alla fall det känns som att man i Sverige tänker mer på sin sport och bara kör på och inte så mycket på pengarna man kan tjäna. Så jag tror det är svårt i Danmark att göra innebandyn stor och professionell utan att spelarna tjänar mycket pengar på det, isåfall måste kulturen kring detta förändras först.

8. Analys

Innebandyn analyseras med hjälp av de fyra idrotter som redogjordes under tidigare forskning genom att identifiera vilka likheter och skillnader det finns mellan innebandyn och dessa fyra idrotter. Vidare analyseras innebandyn med hjälp av den teori och modell som är valda till denna studie.

8.1 Tidigare forskning

8.1.1 Likheter

Både BMX-cykling och innebandy utvecklades under 1970-talet av främst ungdomar. BMX-cyklingens uppkomst skedde bland barn och ungdomar i medelklassen i förorterna i Los Angeles (Dyreson, 2012). Innebandyn uppfanns även den under 1970-talet men i Sverige och idrotten spreds snabbt till både skolor och till korpen (Fasth, 1996).

Skateboarden är en av fem nya idrotter på det olympiska programmet inför de olympiska sommarspelen i Tokyo år 2020. Anledningen till att skateboarden har tagit sig dit tror Thorpe och Wheaton (2016) är för att skateboarden deltog 2014 på Nanjing Youth Olympic Games och fick genom deltagande i detta evenemang en stor exponering till allmänheten världen över. Detta skapade ett större intresse för idrotten och deras väg till de olympiska spelen blev större med hjälp av deltagandet i evenemanget. John Liljelund berättade att innebandyn även fokuserar mycket på att bli en del av andra stora evenemang utanför de olympiska spelen. De deltog i World Games 2017 för första gången och ska även vara med i nästa World Games 2021. Detta är bra plattformar för att visa upp och exponera innebandyn för människor världen över. John Liljelund tror och hoppas att medverkan i liknande stora sportevenemang kan föra dem framåt mot ett deltagande i OS. Detta då exponeringen av innebandyn ökar och IOC har möjligheten att se hur innebandyn bemöts av publiken på dessa evenemang och även se hur innebandyn arbetar med att utveckla och förbättra sin idrott.

Inom rugbyn finns det två alternativ som kan spelas, Rugby Sevens och Rugby Fifteens. I OS använder man sig av Rugby Sevens då det anser sig mest lämpligt att integrera i de olympiska spelen. Denna version av rugby ger publiken ett kortare och snabbare spel än den traditionella Rugby Fifteens. Själva turneringen blir även kortare och hålls under ett mindre

antal dagar vilket passar det olympiska programmet bättre. Denna version är även mer kostnadseffektiv att implementera i ett land vilket har medfört att införandet av rugby i nya länder har blivit lättare, tar mindre tid och kräver mindre finansiering (Church, 2016). I intervjun med John Liljelund berättar han att innebandyn är beredda att ändra sin idrott till en viss gräns för att de ska passa in i OS. Under World Games ändrade man bland annat speltiden från 3x20min till 3x15min för att korta ner, effektivisera och göra matcherna intensivare. Det finns även de som förespråkar att innebandyplanens standardmått bör minskas från 40x20m till storleken på en basketplan som är 28x16m. Detta skulle medföra att innebandyn skulle bli mer lättillgänglig i större delar av världen då basket är en globalt väldigt utbredd sport. Att minska planen skulle dock även medföra att spelet skulle behövs gå från att spelas 5vs5 till 4vs4.

Rugbyn kände av redan före Rio 2016 positiva effekter av den olympiska integrationen då många av rugbyns medlemsförbund hade fått en ny eller förbättrad finansieringsmöjlighet från regeringar och olympiska kommittéer. Även i de delar av världen där rugbyn inte är lika utbredd så fick den en större global betydelse på grund av att den blivit en olympisk idrott. Detta medförde att flera rugbynationer kunde införa rugby på skolor och universitet och även skapa ett större intresse för World Rugby-serierna (Church, 2016). Tomas Eriksson tror att om innebandyn skulle bli en olympisk idrott skulle det ge många liknande positiva effekter som rugbyn fått av deltagande i OS. Tomas tror att innebandyn skulle få fler ekonomiska resurser på alla nivåer, mer publicitet i TV/media och fler möjligheter till att fler skulle kunna utöva innebandy som professionella atleter.

8.1.2 Skillnader

BMX-cykling ingår under ett större paraply där flera olika typer av cykelidrotter ingår, detta internationella förbund heter *Union Cyclist International*. Detta gäller även för snowboarden vars förbund, FIS Snowboard, år 1994 blev en egen disciplin inom det Internationella Skidförbundet. Detta hjälpte snowboarden att bli en del av det olympiska programmet (SOK, 2015b). Detta är jämfört med innebandyn en stor skillnad då innebandyn inte ingår i något större internationellt förbund utan bara sitt eget *International Floorball Federation*.

Mark Dyreson (2012) har menat på att BMX-cykling och andra actionidrotter har stora amerikanska värderingar där konsumtion och individualism är starkt knutna till idrotten.

Dessa idrotter är starkt kopplade till olika varor så som exempelvis energidrycker och märkeskläder och skor. Detta är något som även speglas inom snowboarden där globaliseringen och professionaliseringen ledde till att den blev kommersialiserad. Den marknadsmöjlighet som uppstod genom detta var speciellt inom utrustningsområdet. Varumärken tog snabbt tillfället i akt att koppla ihop sig med atleter inom snowboarden för att locka till sig konsumenter. Detta ledde väldigt snabbt till att sponsring av elitidrottare blev en stor del av kommersialiseringsprocessen (Dai, Gershon, Guerrero, Potamitis & Wainer, 2013). Detta är en skillnad jämfört med innebandyn då den inte har etablerat sig i USA och har därför inte heller skapat sig dessa amerikanska värderingar med exempelvis en mängd produkter som är kopplade till innebandyn. I intervjun med Jonas Thomsson nämner han Allstargames som han anordnade och menar på att innebandyn behöver arbeta mer med sådana evenemang för att locka till sig en bredare publik. Innebandyn måste börja skapa mer runtomkring en innebandymatch, varje match ska vara en del av en större show. I detta avseende är innebandyn långt ifrån de amerikansinspirerade idrotterna som BMX-cykling och snowboard.

Inom skateboard finns det en klyfta mellan de som tävlar i skateboard och de åkare som inte tävlar. De som inte tävlar anses exemplifiera skateboardens kultur och attityder, dessa atleter har i dagsläget oftast mest och störst sponsorer. Detta är något skateboarden behöver ändra om de ska delta i OS då skateboard i OS är en tävlingsgren och om de vill ha med de största atleterna behöver dessa vara villiga att tävla för att kunna medverka i ett olympiskt spel (Thorpe & Wheaton, 2016). Inom innebandyn finns det ingen liknande klyfta mellan atleter eller länder när det kommer till tävling. Både Ellen Rasmussen och Cecilia Di Nardo som spelar i landslaget, Sverige respektive Danmark, antyder inget annat under intervjun än att innebandyn är en tävlingsidrott. Ellen nämner i intervjun att ett olympiskt spel skulle kunna höja motivationen för flera spelare i Sverige då det är en ny tävling som spelarna kan sträva efter och motiveras av att tävla i. Cecilia nämner i sin intervju att det för hennes del skulle anses större att få tävla i ett OS än ett VM då OS bara spelas vart fjärde år jämfört med VM som spelas vartannat år.

8.2 Teori och modell

Allen Guttmann (2004) har definierat vad det är som gör en idrott till en modern idrott. Enligt Guttmann finns det sju definitioner som en idrott måste uppfylla för att vara modern och dessa är sekularisering, jämlika möjligheter, specialisering, rationalisering, byråkratisering, kvantifiering och rekordsträvan.

Innebandyn är idag en modern idrott vid en jämförelse av Guttmanns sju olika definitioner av vad en modern idrott är. Innebandyn är en sekulär underhållning som inte är kopplat till något religiöst eller heligt och idrotten är specialiserad genom att innebandyn spelas med personer som har olika positioner och roller i laget. Innebandyn söker hela tiden nya mål och förbättringsmöjligheter genom bland annat sitt arbete att nå OS vilket gör att de arbetar rationaliserat. Innebandyn är även byråkratiserad då den har en organisation med ett internationellt förbund på toppen och under dem finns medlemsförbunden. Under dessa medlemsförbund finns deras respektive rangordning neråt. I Sverige är det SIBF – Distriktsförbunden – Föreningar - Medlemmar. Kvantifiering och rekordsträvan är något som innebandyn har blivit bättre på. Genom att få bättre och säkrare resultat av antalet licenserade spelare i de olika medlemsförbunden kan mätningen göras mer exakt och strävan efter att sätta rekord i antalet licenserade spelare blir säkrare och enklare att mäta (IFF, 2018a).

Det finns en del som sticker ut för innebandyn bland dessa sju definitioner. Att det ska finnas jämlika möjligheter inom idrotten är fortsatt än idag inte alltid en självklarhet. Innebandyn har i dagsläget 78 % manliga licenserade spelare och 22 % kvinnliga licenserade spelare (IFF, 2018a). I intervjun med Tomas Eriksson berättar han att det internationella innebandyförbundet har något som kallas *Athletes Commission* som består av 4 tjejer och 4 killar. Syftet är att ta tillvara på atleternas kunskap och erfarenhet för att kunna utveckla innebandyn genom förändring av regler, utveckla IFFs tävlingar och antidopingpolitik. I detta arbete är IFF jämställt genom 50/50 killar och tjejer, detta trots att antalet licenserade spelare är dominerat av killar. Ojämlika möjligheter kan identifieras i intervjuerna med Ellen Rasmussen och Cecilia Di Nardo. Ellen berättar att de i svenska landslaget inte behöver betala något för det de gör i landslaget så som exempelvis åka iväg på läger och turneringar. Spelarna får även ersättning för förlorad arbetsinkomst när de är iväg på landslagsuppdrag. Detta kan jämföras med Cecilia som spelar i det danska landslaget som berättar att de har svårt för att få med de bästa spelarna till VM då de själva måste betala för att delta. De måste antingen själva hitta en privatsponsor eller själva stå för kostnaden. De får inte heller någon

ersättning för förlorad arbetsinkomst. Detta är ett bevis på att det inte är jämlika möjligheter för spelare från olika länder inom innebandyn i dagsläget.

Utöver Guttmanns sju definitioner har Nixon (2016) lagt till två definitioner, medialisering och kommersialisering. Medialisering behandlar massmedias inverkan och påverkan på dagens idrott genom exempelvis Tv och internets kapacitet att förmedla idrotten till människor runt om i världen i realtid. I de intervjuer som genomfördes till studien nämndes det att en positiv effekt innebandyn skulle få utav att bli en del av det olympiska programmet var just mer utrymme i massmedia. Kommersialiseringen inom idrottsbranschen omfattar allt ifrån tillverkning, marknadsföring och försäljning av varor genom idrotten. Detta sker genom att idrotten exponeras globalt genom massmedia så för innebandyn skulle ett deltagande i ett olympiskt spel kunna medföra en större exponering av innebandyn och detta skulle då även kunna leda till att innebandyn blev mer kommersialiserad.

Nixon (2016) beskriver *Golden Triangel* som relationerna mellan sociala, ekonomiska och politiska delar inom idrotten och mediebolagen. Vidare förklarar Nixon att globaliseringen av idrott har skapat mer än ekonomiska resultat, även kulturella, sociala och politiska delar har växt, utvecklats och förändrats. I intervjuerna med både John Liljelund, generalsekreterare på IFF och Tomas Eriksson, president på IFF nämner de att de tror att när innebandyn blir en del av det olympiska programmet så kommer exponeringen genom massmedia öka stort. Detta resulterar i att innebandyn kan sprida sin idrott och dess värderingar. Men som Jonas Thomsson pratar om i sin intervju så går det inte att vänta in detta utan utvecklingen och arbetet med att förbättra innebandyn måste ske här och nu. Jonas nämner att innebandyn måste utvecklas och förbättras när det kommer till att paketera in innebandymatcher, varje match ska vara en del av en större show. Han berättar bland annat om sitt eget projekt Allstargames som han anser är ett perfekt projekt att bedriva för att visa upp innebandyns bästa sida och på så sätt exponera idrotten. Genom sociala nätverk har även svensk innebandy en stor möjlighet att sprida sin innebandy till resten av världen. I Sverige uppfanns innebandyn och svensk innebandy är bäst i världen för tillfället, därför menar Jonas att den kunskap och kulturella värden svensk innebandy besitter ska Sverige inte vara rädda för att exponera och sprida till fler delar av världen. Genom samarbeten och utbyte av exempelvis spelare och tränare har innebandyn en stor möjlighet att sprida sin idrott, visa upp den och få fäste för att expandera sig i fler länder.

Det blir ett så kallat "Moment 22" vid tanken att innebandyn får en större plats i massmedia vid ett deltagande i de olympiska spelen, samtidigt som det krävs en större globalisering av idrotten (vilket bland annat sker med hjälp av massmedia) för att bli en del av de olympiska spelen. Ett gediget arbete kring detta bör ske i arbetet att nå olympisk status. Deltagandet i World Games och andra liknande megaevents är ett stort steg i rätt riktning. Genom dessa sportevenemang har innebandyn möjlighet att visa upp sig och sprida sin idrott till fler länder i världen som inte vet vad innebandy är för sport. I intervjun med Tomas Eriksson så kan man se att innebandyn är på god väg mot denna riktning. Vid innebandyns första deltagande i World Games 2017 var innebandyn den mest populära idrotten när det kom till publik och streaming på internet.

9. Slutsats och diskussion

9.1 Reflektion av studien resultat

Anledningen till att jag valde att göra denna studie är för att jag personligen har ett stort innebandyhjärta och själv har en dröm om att innebandyn ska bli en olympisk idrott. Jag fann det då intressant att studera vad det är som krävs för nya idrotter att bli en del av det olympiska programmet och vad innebandyn bedriver för arbete idag för att nå olympisk status.

Studien har täckt in flera perspektiv med hjälp av de fem intervjuer som genomfördes. Resultat har hämtats in från landslagsspelare som spelar i två olika landslag med helt skilda förutsättningar. Detta har skapat en förståelse för hur stor skillnad det är för de som spelar innebandy i ett etablerat innebandyland jämfört med en mindre innebandynation. Intervjuer har även gjorts med två personer som sitter på högt uppsatta stolar inom innebandyn, Internationella innebandyförbundets president och generalsekreterare. Tomas Eriksson som är president i IFF är även verksam inom svensk innebandy. Till sist intervjuades Jonas Thomsson som är en person med många idéer om vad som kan göras inom innebandyn. Han har startat upp både företag och projekt som driver innebandyn framåt. I denna studie saknade jag perspektiv från den olympiska sidan då Svenska Olympiska Kommittén avböjde att medverka på en intervju till studien. Genom att även ha fått deras perspektiv till studien hade en större förståelse kunnat skapas för att förstå vad det är som gör att en ny idrott kommer med i det olympiska programmet. Läsaren bör därför ha i åtanke att det enbart är innebandyns perspektiv som framställs i denna studie. Från Olympiska Kommittén har studien enbart fått tillgång till kunskap som har inhämtats från deras hemsida, egna dokument och de krav de ställer på nya idrotter. Studien har inte fått tillgång till personliga tankar från personer inom den verksamheten.

Jag anser att studiens resultat har gett både kunskap om hur innebandyn arbetar i dagsläget och hur de vill arbeta i framtiden. Även en förståelse för vad personerna inom innebandyn tänker och tycker att sporten bör arbeta med för att utvecklas och förbättras med möjligheten att genom detta nå olympisk status i framtiden.

9.2 Svar på studiens frågeställningar

9.2.1 Vad är det som krävs och gör en idrott olympisk?

I intervjun med Tomas Eriksson fick studien ta del av de åtta teman som en ny idrott måste arbeta med och uppfylla för att ha en möjlighet att bli en olympisk idrott. De teman som innebandyn uppnår i dagsläget är *General* vilket betyder att IOC anser att innebandyn skulle ge ett mervärde till de olympiska spelen och att innebandyn skulle få ett mervärde av ett deltagande i de olympiska spelen. Det andra temat innebandyn idag uppfyller är *Governance* vilket betyder att innebandyn bland annat har en etisk kod som är anpassade till IOC:s etiska regler, en strategisk planeringsprocess och en jämn fördelning mellan antal kvinnor och män i olika kommittéer. *Popularity* betyder att allmänheten vet vad innebandy är för idrott, att idrotten är populär bland barn och ungdomar, att de bästa atleterna skulle medverka i ett olympisk spel, att massmedia skulle finnas på plats under ett OS och att det internationella innebandyförbundet har en hemsida, YouTube kanal, Facebook sida och Twitter konto. Genom att uppnå temat *Athletes* har innebandyn gett atleterna möjligheten att vara med och påverka IFFs arbete och detta uppnås genom IFFs Athletes Commission. Det sista temat innebandyn uppnår är *Development of the IF/Sport* vilket innebär att det internationella innebandyförbundet har ett system för att stödja nationella förbund, de kontrollerar utvecklingen av utrustning som används inom innebandyn, att innebandyn är öppen och till för alla människor, att IFF säkerställer att utfallet av tävlingar blir så rättvisa som möjligt för alla som deltar och att det finns riktlinjer som är positiva för miljön.

De teman som innebandyn inte uppnår i dagsläget är *History and tradition* detta då innebandyn bara har funnits sedan 1986 medans andra idrotter exempelvis bildades redan på 1800-talet. *Universality* uppnår inte innebandy riktigt i dagsläget heller men det är något som innebandyn jobbar väldigt mycket med. Innebandyn saknar en stor utbredning i Afrika och Sydamerika men har börjat växa sig allt större i dessa områden och de arbetar bland annat i dessa områden med olika utvecklingsprojekt. Det sista temat som innebandyn i dagsläget inte uppnår är *Finance* vilket innebär att innebandyn behöver förbättra sin ekonomi (se bilaga 2).

9.2.2 Vad bedriver innebandyn för arbete idag och vad behöver de utveckla?

Innebandyn idag bedriver sitt arbete efter en strategisk plan som ska medföra att de blir en del av det olympiska programmet. I denna plan ingår bland annat att innebandyn ska delta i

andra stora sportevenemang. Detta arbete fungerar bra då innebandyn deltog för första gången i World Games 2017 och är även en av idrotterna till nästa World Games år 2021 och då får man även utöka antalet lag som deltar. Innebandyn analyserar även om de ska delta i andra stora sportevenemang för att exponera sin idrott, sådana evenemang är bland annat Beach Games. Personerna inom innebandyn tror att deltagande i andra stora sportevenemang är en nyckelfaktor för att visa upp och exponera innebandyn till stora delar av världen. Detta är även något som Skateboarden tror var en stor anledning till att de nu är en av de nya idrotterna till OS i Tokyo 2020. Skateboarden deltog år 2014 i Nanjing Youth Olympic Games vilket medförde att sporten fick visa upp sig och växte stort bland allmänheten under och efter medverkan i detta evenemang. Innebandyn har genom deltagande i exempelvis World Games även möjligheten att visa IOC att de kan hantera ett deltagande i dessa stora evenemang. Innebandyn var den idrott som under World Games 2017 hade mest publik och mest tittare på internet. Detta skapar mycket positiva effekter för innebandyn som kan leda dem närmre en olympisk status.

I intervjuerna med både Jonas Thomsson och Ellen Rasmussen nämns det att det innebandyn behöver utveckla är paketeringen av sporten, det behövs mer runtomkring innebandymatcherna på elitnivå. Det behöver jobbas hårdare kring matcharrangemangen för att innebandyn ska lyfta sig och uppmärksammas av fler människor. Att skapa ett större intresse för sporten kan bland annat göras genom projekt liknande Jonas Thomssons *Allstargames*. I detta arrangemang samlas de största och bästa innebandyspelarna för att spela en match och visa upp sina färdigheter inom innebandy och även finnas till för att träffa publiken på plats. Genom liknande projekt skapas fler profiler och innebandyn har möjligheten att sprida ett större intresse bland folket. Att skapa något mer kring själva sporten är något som de typiska amerikanska sporterna vanligtvis är väldigt bra på. Både inom sporterna snowboard och skateboard har idrotten växt stort utanför själva idrotten då exempelvis materiella ting och stora varumärken har skapats genom sporten. Det är i första hand inte detta innebandyn behöver arbeta med utan de bör arbeta med att skapa ett större och bättre arrangemang kring matcherna på elitnivå för att publiken ska få en större upplevelse.

9.3 Förslag till förändring samt till fortsatt forskning

I arbetet med denna studie har jag funderat och tänkt kring hur innebandyn bör arbeta för att fortsätta förbättras och utvecklas. Jag tror på den tanken som John Liljelund berättade om i intervjun, att de i dagsläget fokuserar på att bli en del av andra stora sportevenemang utanför OS. Genom att delta i dessa evenemang har innebandyn möjligheten att spridas till nya länder och utvecklas i redan befintliga medlemsländer. Om innebandyn inte deltar i dessa evenemang tror jag idrotten får det väldigt svårt att utvecklas och bli större runt om i världen. Jonas Thomsson förklarar i intervjun att det i dagsläget handlar om att hela tiden arbeta för att synas bland allmänheten för om man inte syns så finns man inte. Jag tror även mycket på att svensk innebandy som har flest licenserade spelare och är bäst i världen ska dela med sig av sina kunskaper till andra länder. Svensk innebandy har möjligheten att sprida sin kunskap till andra länder där innebandyn inte är lika stor. Detta kan göras genom både spelare och tränare men även på organisationsnivå. Speciellt elitinnebandyspelare kan förutom kunskapen även skapa ett större intresse vid spel i ett land där inte innebandyn är lika stor. Detta går att jämföra med exempelvis Zlatan, som är ett stort namn inom fotbollen, nu spelar i den amerikanska ligan för att bland annat skapa ett större intresse för fotbollen i USA. Dessa två delar tror jag är nyckelfaktorer för innebandyn att arbeta med för att förbättra och utveckla sporten.

Det som har presenterats under tidigare forskning om rugby anser jag efterlikna innebandyn till stora delar och är en idrott som innebandyn skulle kunna ta lärdom av och inhämta kunskap från. Rugbyn märkte av positiva effekter redan när de blev valda som ny idrott till OS i Rio 2016. Deras medverkan i detta olympiska spel skapade positiva effekter för många av rugbyn medlemsförbund då de fick bättre finansieringsmöjligheter från regeringar och olympiska kommittéer. Detta är något som personerna jag har intervjuat även tror skulle bli positiva effekter för innebandyn vid ett deltagande i OS. Rugbyn fick även en större global betydelse och kunde bland annat införa rugby på skolor och universitet då intresset och finansieringsmöjligheterna tillkom med hjälp av att de blev en olympisk idrott. Att få in innebandyn på skolor i länder där innebandy spelas tror jag är en viktig faktor för att skapa ett intresse bland barn och ungdomar. Cecilia Di Nardo berättade i sin intervju om det tjejprojekt som innebandyn bedriver i Danmark där man är ute på skolor och visar upp sporten. Detta har resulterat i att det har bildats fler tjejlag i Danmark de senaste 2-3 åren. Det ger även möjligheten för barn och ungdomar att utöva sin idrott på skoltid vilket ger fler träningsstimmar som då resulterar i att spelare har möjligheten att utvecklas bättre som

innebandyspelare. Rugbyn valde även att spela med en typ av rugby med färre spelare på plan under OS för att matchtiderna skulle bli kortare och spelet blev intensivare. Detta gav inga direkta negativa effekter för rugbyn utan snarare bara positiva effekter då publiken gillade spelet mer då det blev snabbare och intensivare. John Liljelund berättade att detta även är något som innebandyn har funderat på, de kortade ner matchtiden under World Games vilket inte skapade någon direkt negativ effekt utan innebandyn var den idrott under detta evenemang som hade mest publik. Jag tror inte man ska vara rädd för att göra vissa små förändringar i innebandyn, om matchtiden behöver kortas ner en aning, om antalet spelare i varje lag behöver minskas med 4-5 personer för att passa in i ett större koncept så anser jag att detta är något man bör vara villig att göra. Så länge innebandyns identitet är intakt så tycker jag man kan vara öppen för dessa små förändringar om man vill bli en olympisk idrott.

Avslutningsvis skulle jag rekommendera att en vidareutveckling av denna studies forskning skulle kunna vara en studie med inriktning mot hur IOC arbetar vid väljandet av nya idrotter till det olympiska programmet. Vad utgår de ifrån när de väljer nya idrotter? Är det enbart kraven de utgår ifrån eller finns det ett politiskt spel inblandat? Vilka värden och kultur vill IOC att deras idrotter på det olympiska programmet ska stå för så det passar in i de olympiska spelen? Detta är frågor jag tror hade varit intressanta att ställa sig i en framtida fortsatt forskning inom området, de olympiska spelen och nya idrotter.

10. Referenslista

Bryman, A. (2011). *Samhällsvetenskapliga metoder* (2a upplagan). Stockholm: Liber AB

Church, R. (2016). *Case Study: Rugby Sevens - Opportunities and Challenges from Joining the Olympic Programme*. Manchester: World Academy of Sport.

Dai, J., Gershon, G., Guerrero V., Potamitis, S., & Wainer, A. (2013). *The X Factor. Extreme Sports and the Olympic Games*. Leicester: The FIFA MASTER 13th edition.

Dyreson, M. (2012). *World Harmony or an Athletic 'Clash of Civilizations'? The Beijing Olympic Spectacle, BMX Bicycles and the American Contours of Globalization*. The International Journal of the History of Sport, Vol.29 No.9.

Fasth, M. (1996). *Innebandyboken*. Stockholm: Rabénförlagen AB.

Gustafsson, C., Pettersson, K., & Svensson, S. (2011). *Innebandy - En världsidrotts födelse och expansion*. Stockholm: Svenska Innebandyförbundet.

Guttmann, A. (2004). *From ritual to record. The nature of modern sports*. New York: Columbia University Press.

Hassmén, H., & Hassmén, P. (2008). *Idrottsvetenskapliga forskningsmetoder*. Stockholm: SISU Idrottsböcker.

IFF. (2018a). *Number of Floorball players increasing steadily*. Hämtad 2018-05-16, från http://www.floorball.org/news.asp?tyyppi=kohdennettu&alue=204&id_tiedote=5779

IFF. (2018b). *IFF today and history in short*. Hämtad 2018-05-30, från <http://www.floorball.org/pages/EN/IFF-Today-and-History-in-short>

International Olympic Committee. (2011). *Pierre de Coubertin. Overview of the content of the archives concerning his biography, mandates and activities from 1882 to 1999*. Lausanne: Historical Archives Olympic Studies Centre.

International Olympic Committee (2012). *Evaluation criteria for sports and disciplines*. Lausanne, Switzerland.

International Olympic Committee. (2017). *Olympic Charter. In force as from 15 September 2017*. Lausanne: International Olympic Committee.

IOC. (2017a). *Sports program and results*. Hämtad 2018-02-13, från https://secure.registration.olympic.org/en/faq/category/detail/24/id/33#faq_33

IOC. (2017b). *Olympic Programme Commission*. Hämtad 2018-02-14, från <https://www.olympic.org/olympic-programme-commission>

Nixon, H. (2016). *Sport in a changing world*. New York: Routledge.

SOK. (2015a). *Rugbys olympiska historia*. Hämtad 2018-01-31, från <http://sok.se/arkiv-for-artiklar/2015-01-01-rugbys-olympiska-historia.html>

SOK. (2015b). *Snowboards olympiska historia*. Hämtad 2018-01-31, från <http://sok.se/arkiv-for-artiklar/2015-11-22-snowboards-olympiska-historia.html>

SOK. (2017a). *Cykel*. Hämtad 2018-01-31, från <http://sok.se/idrotter/cykel.html>

SOK. (2017b). *Skateboard*. Hämtad 2018-01-31, från <http://sok.se/idrotter/skateboard.html>

Thorpe, H., & Wheaton, B. (2016). *Youth Perceptions of the Olympic Games: Attitudes Towards Action Sports at the YOG and Olympic Games*. New Zealand: University of Waikato.

Vetenskapsrådet. (2011) *Forskningsetiska principer inom humanistisk-samhällsvetenskaplig forskning*. Malmö: Elanders Gotab.

10.1 Intervjuer

180415 Cecilia Di Nardo

180416 Ellen Rasmussen

180426 John Liljelund

180504 Tomas Eriksson

180507 Jonas Thomsson

12. Bilagor

12.1 Intervjufrågor (Bilaga 1)

John Liljelund

- Vad är din position och uppgifter på IFF?
- Vad är din allmänna tanke om OS?
- Har ni fått några konkreta krav från IOC angående vad ni måste uppfylla för att nå olympisk status? Isåfall vad är de?
- Vilka kriterier/krav uppnår ni i dagsläget? Hur gick ni tillväga för att uppnå dessa?
- Vilka krav arbetar ni med i dagsläget för att uppnå? Hur går detta arbetet till?
- Hur långt skulle ni vara villiga att "ändra" innebandyn för att ta plats i OS?
- Vad skulle det betyda för innebandyn att få olympisk status? Både positiva som negativa?

Tomas Eriksson

- Vad är din position och uppgifter inom både internationell och svensk innebandy?
- Finns det några konkreta krav från Internationella Olympiska Kommittén angående vad innebandyn måste uppfylla för att nå olympisk status? Isåfall vad är det för krav?
- Vilka kriterier/krav uppnår ni i dagsläget? Hur gick ni tillväga för att uppnå dessa?
- Vilka krav arbetar ni med i dagsläget för att uppnå? Hur går detta arbetet till?
- Hur långt skulle ni vara villiga att "ändra" innebandyn för att bli en olympisk idrott?
- Vad skulle det betyda för innebandyn att få olympisk status? Både positiva som negativa.
- Hur skulle svensk innebandy påverkas av att innebandyn blev en olympisk idrott?

Jonas Thomsson

- Vad har du gjort inom innebandyn och vad gör du idag?
- Vad är din allmänna tanke om OS? Är det något du brukar följa? Varför? Varför inte?

- Tycker du att innebandyn ska sträva mot att nå olympisk status? Varför? Varför inte?
- Vad för arbete gör innebandyn idag som du anser är positiv för utvecklingen av sporten?
- Vad behöver innebandyn förbättra och utveckla för att bli ännu bättre/för att nå OS enligt dig?
- Vad tror du det skulle betyda för innebandyn att få olympisk status? Finns det några negativa effekter?

Ellen Rasmussen

- Berätta om dina landslagsmeriter.
- Vad är din allmänna tanke om OS? Är det något du brukar följa? Varför? Varför inte?
- Vad skulle kännas störst för dig att spela VM eller OS?
- Vad skulle det för dig personligen, som spelare, betyda att få medverka i OS?
- Vad tycker du innebandyn måste arbeta med och utveckla för att nå OS?
- Hur tror du att en ledande nation som Sverige, skulle kunna få för både positiva som negativa effekter av att medverka i ett OS?
-

Cecilia Di Nardo

- Berätta om dina landslagsmeriter.
- Vad är din allmänna tanke om OS? Är det något du brukar följa? Varför? Varför inte?
- Vad skulle kännas störst för dig att spela VM eller OS?
- Vad skulle det för dig personligen, som spelare, betyda att få medverka i OS?
- Vad tycker du innebandyn måste arbeta med och utveckla för att nå OS?
- Hur tror du att en mindre innebandynation som Danmark, skulle kunna få för både positiva som negativa effekter av att medverka i ett OS?

12.2 Evaluation criteria for sports and disciplines (Bilaga 2)

Evaluation criteria for sports and disciplines - 2012

Themes		Criteria		Items		Source
1	General	1	Value added	1	Value added by the sport to the Olympic Games; Value added by the Olympic Games to the sport	IF
2	Governance	2	Good governance basic principles	2	Existence of a Code of Ethics	IF
				3	Alignment of IF's Code of Ethics with the principles and rules of the IOC Code of Ethics	IF
				4	Existence of transparent and enhanced internal dispute resolution mechanism	IF
				5	Submission to the Court of Arbitration for Sport (CAS) of all disputes which cannot be settled amicably or through local arbitration or mediation; types of disputes for which the CAS is used; number of cases in which the IF is involved	IF
				6	Existence of a multi-year strategic planning process	IF
		3	Strategic planning process	7	Summary of key strategic priorities	IF
		4	Gender equity in elected bodies	8	Comparison between number of women and number of men in the executive board (or equivalent)	IF
3	History and Tradition	5	Illegal and irregular betting	9	Rules and procedures to fight against competition fixing	IF
		6	Sport/IF	10	Date of establishment of the International Federation	IOC
		7	Olympic Games	11	Year of introduction to the Olympic programme; number of times the sport has been included on the Olympic programme	IOC
		8	World Championships	12	Year the World Championships and Junior World Championships were first held for each discipline or sport, for men and women	IF
				13	Number of World Championships and Junior World Championships held to date for each discipline or sport, for men and women	IF
				14	Frequency of World Championships and Junior World Championships	IF
		9	Other multi-sports Games	15	Number of times each recognised discipline or sport has been included in the selected multi-sports Games (World Games, Universiade, Commonwealth Games, Continental Games – All Africa Games, Asian Games, Pan-American Games and Mediterranean Games)	IF
4	Universality	10	Number of affiliated national federations	16	Number of National Federations affiliated to the International Federation which correspond to National Olympic Committees	IF
		11	Active member national federations	17	Number of National Federations which organised National Championships for men and women during the two years preceding the upcoming Olympic Games	IF
				18	Number of National Federations which participated in the last two Continental Championships for men and women	IF

Themes		Criteria		Items		Source
5	Popularity			19	Number of National Federations which participated in the last two Junior World Championships for men and women	IF
				20	Number of National Federations which participated in the last two World Championships for men and women	IF
				21	Number of National Federations which participated in the qualifying events for men and women for the last two editions of the Olympic Games	IF
		12	Global spread of excellence - Olympic Games	22	Number of medals awarded at the last two editions of the Olympic Games	IOC
				23	Number of NOCs per continent that won medals at the last two editions of the Olympic Games for men and women	IOC
		13	Global spread of excellence - World Championships	24	Number of medals awarded at the last two World Championships (or equivalent events) for men and women	IF
				25	Number of countries per continent that won medals at the last two World Championships (or equivalent events) for men and women	IF
		14	General public appeal	26	Appeal of the sport among the general public. Survey requested by the IOC and run by an external company around Games time.	Third party
				27	Appeal of the sport among young people. Survey requested by the IOC and run by an external company around Games time.	Third party
		15	Youth appeal	28	Steps taken by your IF to present your sport in the most interesting and attractive manner, in particular to young people	IF
				29	Best athletes' participation in the Olympic Games	IF
	Popularity	16	Athletes	30	Number of tickets available for paying spectators at the last two Olympic Games	IOC
				31	Number of tickets sold to paying spectators at the last two Olympic Games	IOC
		17	Spectators - Olympic Games	32	Number of tickets available for paying spectators at the last two World Championships (or equivalent events) for men and women	IF
				33	Number of tickets sold to paying spectators at the last two World Championships (or equivalent events) for men and women	IF
		18	Spectators - World Championships	34	Number of media accreditations granted (TV, written press and internet journalists) at the last two World Championships	IF
				35	Written press coverage during the Olympic Games. Quantitative and qualitative data gathered through a study requested by the IOC and run by an external company	Third party
		19	Media - World Championships	36	TV coverage during the Olympic Games. Quantitative and qualitative data gathered through a study requested by the IOC and run by an external company	Third party
				37	IF official website: Number of unique visitors & visits during the year	IF
		20	Press coverage			
		21	Television coverage - Olympic Games			
		22	Digital media			

Page 2 of 4

Themes		Criteria		Items		Source
6	Athletes			38	IF official website: Number of unique visitors & visits during the Olympic Games	IF
				39	olympic.org and OCOG website: Number of visits in the dedicated section of the website during the year	IOC
				40	olympic.org and OCOG website: Number of visits in the dedicated section of the website during the Olympic Games	IOC
				41	YouTube: Number of videos viewed per sport during the year	IOC
				42	YouTube: Number of videos viewed per sport during the Olympic Games	IOC
				43	Facebook: Number of fans & unique active users during the year	IF
				44	Twitter: Number of followers during the year	IF
		23	Sponsors	45	List of major sponsors and the kinds of benefits (cash, VIK, discounts, services, other) received	IF
				46	Possibility for athletes to vote within the decision-making bodies of the IF (commissions & technical committees, executive board or equivalent)	IF
				47	Existence of an athletes' commission within the IF	IF
	Athletes	24	Athlete representation	48	Election process for the IF athletes' commission	IF
				49	Existence of programme or resources to assist athletes with studies, development of life skills and post-athletic career transition	IF
				50	Existence of an Entourage Commission within the IF	IF
		25	Athletes' commission	51	Existence of initiatives or specific tools (e.g. code of conduct, licence system for agents, etc.) to inform and monitor the athletes' entourage (coaches, agents, medical staff, etc.)	IF
				52	Existence of rules to sanction members of the entourage who are found to be involved in matters such as doping, sexual harassment, etc.	IF
				53	Medical Commission representative on IF executive board (or equivalent)	IF
		26	Athlete Career Programme	54	Longitudinal scientific strategies to monitor and ensure the health, safety and security of athletes (e.g. injury and illness surveillance systems and pre-competition health checks).	IF
				55	Number of in and out-of-competition anti-doping tests (blood and urine with respective percentage) carried out in the last two years by all approved drug-testing agencies and percentage of tests conducted or financed by the IF. Existence or plans to introduce the athlete biological passport.	IF/WADA
				56	Number of Anti-Doping Rule Violations	IF/WADA
				57	IF's financial distribution system to support National Federations and continental associations	IF
	7	Development of the IF /				

Page 3 of 4

Themes		Criteria		Items		Source
	Sport			58	Summary of the three main development programmes	IF
				59	Existence of sport development programmes or events for young people	IF
		30	Technical evolution of the sport	60	Existence of means to control the technical evolution within the sport regarding venues, sports equipment (items used by athletes in the practice of the sport) and competition clothing (items worn by athletes and subject to IF technical specifications)	IF
		31	Gender equity	61	Comparison between National Federations which took part in female vs male qualifying events for the last two editions of the Olympic Games	IF
				62	Existence of a Women in Sport Commission within the IF and/or specific Women in Sport initiatives	IF
		32	Sport for All	63	Existence of a Sport for All Commission within the IF and/or specific Sport for All initiatives	IF
		33	Transparency and fairness on the field of play	64	Steps taken by the IF to ensure that the outcome of the competition will be as objective and fair as possible, including selection & evaluation process for judges, training and certification and impact of judging on results	IF
				65	Existence of ethics rules for technical officials (e.g. code of conduct, sanction system, etc.)	IF
				66	Existence of IF juries of appeal and athletes' right to appeal	IF
		34	Environment	67	Existence of policies and/or guidelines on the environment	IF
				68	Use of any evaluation criteria such as the Sustainable Sport & Event Toolkit (SSET).	IF
8	Finance	35	Accounting	69	Use of acknowledged standards of accounting; verification of accounts by an independent auditor; publication of accounts on IF website	IF
		36	Income & Expenditure	70	Total income in the 2008-2011 period (membership fees, Olympic revenues, marketing, broadcasting, other)	IF
				71	Total expenditure in the 2008-2011 period (administrative costs, operational costs, development costs, fight against doping, fight against competition-fixing, other)	IF
		37	Venue costs at the Olympic Games	72	Ability to share venues with other sports	IOC
		38	Technology requirements	73	Level of technological complexity and costs required at Olympic Games competition venues for each specific sport/discipline	IOC
		39	Television production	74	Costs and complexity of television production per sport/discipline at the Olympic Games	IOC

Note: The above list of *criteria* and *items* do vary slightly for the Recognised International Federations (no questions on past Olympic Games and additional questions on added value)